Газета Верховної Ради України

Голос України

Влада–радам!

№ 49 (2296) ▪ Вівторок, 21 березня 2000 року ▪ Ціна договірна

Не проводити референдум, скасувати підвищення цін на хліб і комунальні послуги, а також своєчасно виплачувати зарплати і пенсії вимогали на мітингу в центрі Донецька.

Фото Ігоря НОВИЦЬКОГО (УНІАН).

▪ 907 р. Руське військо на чолі з князем Олегом оточило Константинополь, і «стали греки миру просити».
▪ 1627 р. Народився Захарія Копистенський, видатний богослов і проповідник.
▪ 1917 р. Товариство Українських Поступовців видало відозву до народу з програмою політичного відродження українства.
▪ 1920 р. В Ужгороді створено масову революційну робітничо-селянську організацію Закарпаття — Міжнародну соціалістичну партію Підкарпатської Русі (МСП).

21 березня

Про амністію, акциз і опозицію...

На узгоджувальній раді голів фракцій та комітетів ВР під головуванням Івана Плюща розглянуто і затверджено розклад засідань парламенту на поточний сесійний тиждень. Він буде напружений.

На вівторок та середу заплановано розглянути та обговорити 20 законопроектів і постанов. Зокрема, це проекти законів про амністію, про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення, щодо ставок акцизного збору і ввізного мита (стосовно пива).

Чекають на реструктуризацію податкової заборгованості тракторобудівники, розглядатимуться законопроекти про стягнення заборгованості за житлово-комунальні послуги, особливості приватизації майна підприємств паливно-енергетичного комплексу тощо.

У четвер на голосування та прийняття рішень виноситься також понад 20 проектів законів і постанов. Серед них окремий блок — ратифікація міжнародних угод з Південно-Африканською Республікою, Грузією, Республікою Молдова, Республікою Білорусь з різних питань, що стосуються економіки, торгівлі, зовнішніх відносин та прав осіб, що належать до національних меншин.

(Закінчення на 2-й стор.).

У номер

Експерти Венеціанської комісії — проти референдуму

Венеціанська комісія пропонує визнати всеукраїнський референдум 16 квітня неконституційним і таким, що не відповідає міжнародним демократичним стандартам. Проект висновків цієї спеціалізованої експертно-консультативної установи Ради Європи підготував секретаріат на підставі письмових експертних оцінок правників—спеціалістів з конституційних питань із Італії, Німеччини, Швейцарії, Ліхтенштейну та Чехії. Про це в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» заявив член делегації Верховної Ради України в Парламентській Асамблеї Ради Європи, народний депутат Сергій Головатий. Депутат висловив думку, що «висновки експертів обов'язково буде підтримано на 42-му засіданні Венеціанської комісії, яке плановано провести 31 березня».

Збирали хлопці підписи...

3

До 55-річчя Перемоги

Мамині листи врятували мені життя

▪ *Солдатські історії*

Це було в березні 1944 року. Наш 23-й танковий корпус визволяв Миколаївську область. 56-та мотострілецька бригада, що входила до складу корпусу, вела бій за Ново-Полтавку. І тільки щасливий випадок врятував мені життя у цій сутичці.

Наш взвод автоматників бився з ворогом біля насипу залізниці. Перша фашистська куля влучила мені в ліву руку. Але я не залишив поля бою.

(Закінчення на 16-й стор.).

Та зозуля за всіх накувала

14

Врожай-2000

Пробуксовка на весняному старті

У Криму із запланованих під ярину 299,4 тисячі гектарів засіяно лише 30 тисяч. Це втричі менше, ніж на аналогічний період торік. Найбільші пробуксовки в Чорноморському, Кіровському, Красноперекопському, Первомайському районах. Причина — обмаль пального. А те що є, давати нікому — нові печатки встигли зробити тільки 40 з 218 реформованих господарств.

— Якщо не забезпечити посівну ресурсами, то провалимо й реформування, — зауважив кримський прем'єр Сергій Куницин, назвавши весняно-польові роботи «політичним питанням».

За останні 10 років валове виробництво сільгосппродукції на півострові скоротилося майже у 5 разів, рівень рентабельності галузі впав з 42,9 до мінус 13,5 відсотка, а збитки перевищили 88 млн. грн.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Минуло десять років відтоді, як в Україні з'явилася ще одна творча спілка — Спілка майстрів народного мистецтва України, яка згодом отримала статус національної. Але годі шукати у пресі якихось повідомлень про цю річницю. Та, власне, жодних урочистостей з цього приводу не було. Не до того. Натомість комунальники столиці уже вкотре нагадали спілчанському керівництву про торішній борг за оренду приміщення на Подолі, де розміщено головний офіс спілки, виставковий зал, редакцію часопису «Народне мистецтво». Становить той борг понад 15 тисяч гривень, та погасити нічим. Бо вже протягом кількох місяців навіть штатним працівникам зарплату не виплачують. Єдина надія, як сказали мені в спілці, на столичну владу, яка вже неодноразово допомагала народним майстрам. Тим паче, що є урядова постанова, яка рекомендує місцевим органам влади передати у власність творчим спілкам приміщення, які вони орендують. Але вже кілька років постанову не виконують.

(Закінчення на 13-й стор.)

▪ За вихідні на шахтах Луганської і Донецької областей загинуло три гірники.
▪ У Чернівцях відкрито виставку «Україна — космічна держава».
▪ Сьогодні у столичному Національному виставковому центрі відкривається спеціалізована виставка «Канцелярія 2000».
▪ Через налипання мокрого снігу без електропостачання залишилося 144 населених пункти Херсонської, Запорізької областей та Криму. В 132 вже відновлено електропостачання.

P. S.

Світське

У кожного свій «Прометей-престиж»

Минулого суботнього вечора в столичному палаці «Україна» відбулося п'ятигодинне шоу під назвою «Людина року-99». На ньому було представлено кращих українців, яких визначали більш як 800 експертів.

Чесно кажучи, мені ще не доводилося бачити такої кількості «мерседесів», «джипів» та інших іномарок в одному місці. Так само як і сотні ввімкнених «мобілок». На вході «сек'юріті» з пролетарськими обличчями, але поважним виглядом повільно, із задоволенням обшукували прибулих.

(Закінчення на 16-й стор.).

Пального кримським сівачам не вистачає з перших днів веснування

У номер

Київ

Про амністію, акциз і опозицію...

(Початок на 1-й стор.).

У п'ятницю пропоновано розглянути проект закону про парламентську опозицію та ще низку проектів законодавчих актів.

На сесійному тижні, наголосив перший заступник Голови ВР Віктор Медведчук, народні депутати працюватимуть також у комітетах і фракціях над програмою уряду.

Нині триває вивчення та доопрацювання урядової програми з таким розрахунком, щоб у середу всі зауваження та узагальнення повернулися до уряду. У свою чергу КМ, враховуючи напрацювання народних депутатів, має подати вже опрацьований проект програми до кінця тижня. А на одному з пленарних засідань з 3 по 7 квітня розгляд програми уряду буде включено до порядку денного сесії.

Не чекати жахливої нагоди

З 1991 року на шахтах України загинуло 3048 чоловік.

А остання найбільша в історії вугільної промисловості країни трагедія, у Краснодоні, на переконання Уповноваженого з прав людини Ніни Карпачової, сталася через відсутність контролю за технікою безпеки з боку безпосередніх виконавців робіт і окремих керівників. Після відвідування Луганської області Ніна Карпачова оперувала невтішними цифрами та фактами. Інспектор з техніки безпеки із Держгіртехнадгляду був закріплений аж... за трьома шахтами, 13 підйомними установками і 120 км виробок шахти. Тільки кожний третій шахтар забезпечений спецодягом. І тільки 10 відсотків необхідних коштів надається для придбання індивідуальних засобів захисту. «Уряд повинен піклуватися про гірників, а не чекати жахливої нагоди, — наголосила Ніна Карпачова.— Тільки після страшної аварії родичам загиблих виплатили суми, що їх заборгували з... 1997 року».

Фотофакт

З останньою надією — на «П'ятак»

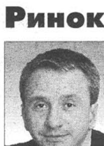
«П'ятак» — це місце на трасі Кривий Ріг—Нікополь, де щодня збираються місцеві безробітні в очікуванні потенційного роботодавця. Ті, кому поталанить найнятися, за один день заробляють від 10 до 30 гривень. Але таланить далеко не всім. Адже лише в Кривому Розі за станом на 1 березня ц. р. державна служба зайнятості взяла на облік 14 582 особи. А насправді людей, що залишилися без роботи, значно більше.

До речі, чисельність наших співвітчизників, які мають статус безробітного, весь час збільшується і становить уже 1 млн. 255,8 тис. чоловік.

Фото Андрія ГОРБА (УНІАН).

Ринок — для вибраних, борги — для всіх

Паливно-енергетичний комплекс України лихоманить не перший рік. Його поминають недобрим словом щоосені і щозими. Проте змін на краще поки що не спостерігається. Понад те, щороку породжуються нові борги, сплати за які наш сусід Росія починає вимагати акціями привабливих підприємств.

На думку першого заступника **голови Комітету Верховної Ради з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки Олексія Кучеренка,** причина насамперед у тому, що немає концепції розвитку галузі. А заходи, пропоновані для реформування ПЕК, мають швидше «пожежний» характер. Окрім того, заважає постійне зіткнення інтересів різних бізнесових груп, оскільки енергетичний ринок —один з найпривабливіших.

Виступаючи на засіданні прес-клубу Асоціації працівників засобів масової інформації, Олексій Кучеренко висловив думку, що уряд у розробленій програмі дій не врахував багатьох чинників, необхідних для розвитку галузі. А тому Комітет ВР уже вніс 15 пропозицій і зауважень, що стосуються розвитку енергетики.

Водночас народний депутат переконаний: ставлення до урядової програми багатьох парламентаріїв скоріше політичне, аніж економічне. На його думку, треба перестати обмінюватися словесними ударами, а виробити спільну точку зору на шляхи її реалізації, щоб найближчим часом підписати між урядом і парламентською більшістю меморандум про солідарну відповідальність.

Володимир КОРОЛЮК.

Інформпродукт: конкуренція, якість, свобода

Радикальне роздержавлення засобів масової інформації має стати, так би мовити, генеральною лінією в реформуванні інформаційного поля. Таку думку висловив на засіданні прес-клубу Асоціації працівників засобів масової інформації **голова Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації Олександр Зінченко.** Проте, зазначив він, це не означає, що всі ЗМІ треба передати у приватну власність, «просто вони повинні нарівні з усіма боротися за держзамовлення, стати повноцінними суб'єктами інформаційного ринку». Причому, на думку Олександра Зінченка, тільки таке конкурентне середовище дасть змогу підвищити якість інформаційного продукту.

Голова профільного парламентського комітету детально проаналізував становище на ринку електронних ЗМІ, висловив надію, що закон про радіочастотний ресурс, над проектом якого працює група народних депутатів, внесе радикальні зміни в систему захисту інформаційної безпеки держави. Він також повідомив, що нині готуються до розгляду у ВР законопроекти про кабельні телерадіомережі та про супутникове телебачення і радіо, буде прийнято комплексний інформаційний кодекс.

Відповідаючи на запитання журналістів про газету «Сільські вісті», Олександр Зінченко сказав, що до таких ситуацій він завжди ставиться критично, але у будь-якому разі слід ретельно вивчити і проаналізувати причини, що призвели до цього. Не виняток і «Сільські вісті». Він уточнив також власну думку щодо введення дворівневої акредитації журналістів у ВР і створення парламентського інформаційного агентства, що розповсюджуватиме свої матеріали на комерційній основі. Йдеться про якісніше забезпечення допоміжними матеріалами парламентських кореспондентів, котрі відстежують діяльність ВР. Журналісти не відчують якихось обмежень в одержанні інформації.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Виграє селянин — виграє держава

Точка зору

16 березня Верховна Рада прийняла закон «Про списання заборгованості колективних сільськогосподарських підприємств, які реформуються». За прийняття закону проголосували 228 народних депутатів, проти — 5, утрималися — 9, не голосували — 102.

Пропонуємо дві точки зору на прийнятий закон.

Катерина ВАЩУК, голова Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин:

— Закон покликаний економічно підтримати реформовані господарства. Тобто селянські (фермерські) господарства, господарські товариства, сільськогосподарські кооперативи та інші приватні формування, які утворилися на базі колишніх колективних господарств, не будуть брати на себе і сплачувати борги цих господарств перед бюджетом.

Законом списуються суми заборгованості зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів) до бюджетів усіх рівнів, Пенсійного фонду України і фонду соціального страхування, в тому числі реструктуризованої відповідно до чинного законодавства з урахуванням сум заборгованості зі сплати пені (крім сум пені, нарахованих за порушення строків розрахунку за здійснення операцій у сфері зовнішньоекономічної діяльності), штрафних та фінансових санкцій, нарахованих відповідно до законодавства станом на 1 травня 2000 року, надаються пільги з податків, пені та штрафів заготівельним, переробним і обслуговуючим підприємствам, особливо на суми, які нараховані на неповернуті селянами позички за матеріально-технічні ресурси.

Тепер спеціально створені регіональні комісії з питань проведення санації агропромислового комплексу спільно з органами державної податкової служби повинні якнайшвидше готувати потрібні матеріали, щоб одразу після підписання закону Президентом України та набрання ним чинності могли провести цю непросту, але вкрай необхідну селянам роботу.

Кабінет Міністрів України цим законом зобов'язано також подати проект закону України «Про списання та реструктуризацію заборгованості реформованих господарств перед комерційними структурами».

Це початок великої роботи зі створення реального механізму фінансово-економічної підтримки державою свого сільського трудівника. Комітет готує відповідні законопроекти, розуміючи, що перші кроки реформи, які створили приватного господаря, — це лише початок для успішного її втілення. Потрібно пільгове кредитування, створення внутрішнього та зовнішнього ринків сільськогосподарської продукції за справедливими цінами, надійний механізм технічного переозброєння, нова модель управління аграрним сектором, яка дала б можливість застосувати найновіші технології. Тільки тоді наш селянин зможе відчути себе справжнім господарем — годувальником свого народу, шанованим державою.

Валентин МАТВЄЄВ, фракція КПУ:

— Ми не голосували з однієї причини: ст. 2 цього закону передбачає списання боргів переробній промисловості. А сьогодні ці підприємства — у приватній власності. То чому списувати борги тим, хто винен державі й не хоче з власної кишені віддати те, що він винен? Адже ми на базарі не можемо купити, якщо немає грошей. А тим більше цим законом передбачено погасити борги за рахунок бюджету, в якому коштів не вистачає навіть для того, щоб розрахуватися з нашими громадянами за борги із зарплати, пенсій, стипендій та інших соціальних виплат. І мова вже не йде про надання коштів з бюджету для забезпечення потреб охорони здоров'я, науки, культури, розвитку базових галузей і, зокрема, тієї ж вугільної промисловості й енергетики, які перебувають у катастрофічному становищі.

Отож немає логіки погашати борги переробникам-приватникам тоді, як ст. 62 закону про державний бюджет ліквідовано практично всі пільги для різних категорій наших громадян, зокрема, найбільш незахищених.

Від редакції. *Кожен має право на власну точку зору. Отож лише життя і практична реалізація закону покажуть, чи виграв український селянин, чи допоможе закон сформувати на землі справжнього господаря.*

Земельна реформа

Про податок і порядок

«Який податок на землю був торік в Україні, зокрема в Івано-Франківській області? Хто і на яких підставах встановлює його ставку? Чи може сільська рада підвищувати розмір податку на землю? Хто не сплачує такий податок?» — цікавиться Петро Рабинюк, мешканець села Вербовець Косівського району Івано-Франківської області.

— Порядок оподаткування і середні ставки земельного податку, — поінформували в Інституті землеустрою УААН, — встановлюються Верховною Радою України. Так, для ріллі, сінокатей та пасовищ земельний податок сплачується у розмірі 0,1% від грошової оцінки цих угідь, для багаторічних насаджень — 0,03% тощо. Тобто величина податку визначається залежно від якості та місця розташування ділянки, виходячи з її кадастрової оцінки.

Торік у середньому по Україні податок за гектар орної землі становив 7,7 грн., сіножатей — 3,8 грн., пасовищ — 2,3 грн., багаторічних насаджень — 8,6 грн. В Івано-Франківській області треба сплатити за пересічний гектар ріллі — 7 грн., сіножатей і пасовищ — 2,2, багаторічних насаджень — 2,6 грн.

Сільська рада має право лише надавати пільги —частково звільняти від земельного податку, відстрочувати термін розрахунку, знижувати ставки.

Не стягується податок з пенсіонерів, інвалідів I та II груп, учасників Великої Вітчизняної війни та прирівняних до них осіб, «чорнобильців» тощо (повний перелік — у статті 38 Земельного кодексу України). Не береться плата за радіоактивно і хімічно забруднені угіддя, на які запроваджено обмеження щодо ведення сільського господарства, а також за землі, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії освоєння.

Галина КВІТКА.

Крок від демократії

Парламентська опозиція: точка зору

Будь-який референдум за народною ініціативою —найбільш пряма реалізація конституційних прав народу, безпосереднє здійснення ним своєї влади.

Але це лише теоретично. Щоб ця продекларована можливість стала практичною реальністю, потрібні певні умови.

Найперша, звичайно, — щоб ідея проведення референдуму та запитання, що на нього виносять, народилися, визріли безпосередньо в широких народних масах або хоча б у масових громадських чи політичних організаціях суспільства. Далі: щоб ті, хто ініціює та прогнозує референдум, діяли в повній відповідності до Конституції та законів України. Ще одна неодмінна передумова — достатньо повне всебічне попереднє обговорення самої потреби в референдумі, що ініціюється, суті й доцільності запитань, які виносять на нього, його можливих політичних, економічних і соціальних наслідків. Зрозуміло, що таке широке публічне обговорення має проводитися за участю всіх громадських організацій і політичних партій, котрим треба надати однакову можливість для виходу на загальнонаціональні і регіональні канали радіо і телебачення та на сторінки друкованих засобів масової інформації. І, нарешті, будь-який референдум буде проявом демократії лише тоді, коли влада хоче і спроможна забезпечити в день голосування умови для вільного волевиявлення громадян і чесного підбиття його підсумків.

Так має бути в демократичному суспільстві. А що у нас?

Як на мене, то немає жодних підстав вважати наш квітневий референдум народною ініціативою. Мало того, зміст винесених на нього питань, рекордна швидкість, з якою були зібрані мільйони підписів, скоростигле судове рішення, що зобов'язало Центрвиборчком дати їм хід, поспішність, з якою той узявся за справу, й оперативність появи на світ президентського указу наводять на думку, що все це народилося у високих кабінетах виконавчої влади і реалізоване нею.

Цей висновок посилюється також змістом і характером інформаційного забезпечення референдуму, особливо на загальноукраїнських та обласних радіо- і телеканалах. Як ви гадаєте, шановний читачу, чому односторонньо висвітлюють цю тему? Чому дуже рідко, а то й зовсім не лунають альтернативні думки? Чому в передачах на цю тему ви не бачите і не чуєте представників опозиційних громадських і політичних сил? Звісно, не тому, що вони не хочуть брати в них участі.

Ініціатива високих кабінетів

Відповідне конституційне подання значної частини депутатського корпусу Верховної Ради та деякі публічні висловлювання неупереджених аналітиків, фахівців у галузі права дають підстави стверджувати, що натхненники та безпосередні організатори цього референдуму вступили в серйозний конфлікт з Конституцією і низкою законів України. А недавні президентські вибори яскраво показали, що сьогоднішня Україна далека від справді демократичного голосування.

За цих сумних реалій нашої дійсності квітневий референдум, якщо відбудеться, стане не проявом демократизації суспільства, а лише інструментом лжедемократії. Не випадково його проголошення і підготовка викликали стурбованість Ради Європи. Нещодавно Україну відвідали представники її Парламентської асамблеї. Одна з них, пані Ханне Северинсен, сказала: «Ми дуже стурбовані ситуацією навколо українського референдуму... Референдум надто небезпечний тим, що після нього Україна може піти дорогою від, а не до демократії».

Владислав СТЕПУРА,
народний депутат України.

Збирали хлопці підписи...

Народна ініціатива

Не менш як 20 000 підписів зібрала ініціативна група лише в одному невеличкому адмінрайоні Дергачі, що у передмісті Харкова, на користь проведення референдуму. І скоріш за все, про висловлення недовіри нинішньому складові Верховної Ради і позбавлення недоторканності народних депутатів. Про довіру парламенту під час збирання підписів, либонь, не йшлося. Тому, кому довіряють, дорогі випробування так званим народним волевиявленням не влаштовують. Утім, дергачівські «ініціатори», а заразом і місцева влада (або, точніше, — місцева влада разом із ними), відзначилися не тільки рекордною кількістю зібраних підписів у порівняно невеликому сільському районі, а й надзвичайною таємничістю й секретністю, якими було оповите все це «демократичне поривання».

Щоправда, не можна сказати, що й в інших інстанціях, куди звернувся ваш кореспондент за деякими роз'ясненнями напередодні винесення вердикту Конституційним Судом щодо правомірності проведення згаданого референдуму, інформація була відкритіша. В обласній раді досвідчені чиновники, які за службовим обов'язком уже не перший рік курирують або очолюють різні виборчі кампанії, на мої запитання відповідали лише кислою міною: а ми тут до чого? Але все-таки один з них, давній знайомець, поділився власними міркуваннями. Якщо ради залишилися осторонь, сказав він, значить, комусь це було потрібно...

Шукаю регіонального ініціатора. Перший заступник голови обласної організації НДП Олександр Непомнящий не без гордощів повідомляє, що під час збирання підписів за проведення референдуму в області під його рукою було створено десять ініціативних груп, які зібрали не менш як 150 тисяч підписів. Називає найактивніші райони. І на завершення повідомляє, що всі відповідні документи нині передано до ЦВК. Щоправда, при цьому ні словечка про те, що відповідно до закону «дещо» у вигляді підписних листів зберігається в місцевих радах, на територіях яких було створено ініціативні групи.

Для того, щоб переконатися, наскільки потужною з самих низів була ота народна ініціатива, вирушаю до вже відомого Дергачівського району. Голова райради Віктор Нікуленко зустрічає дружньою посмішкою: «Голос України»?! Так це ж наш...» Та настрій одразу змінюється, коли дізнається, з чим я завітав.

З'ясовується, Вікторові Івановичу не дуже до смаку всілякі візити депутатів, які цікавляться результатами діяльності місцевої ініціативної групи, а поготів журналіста, який, поклавши на стіл диктофона, застеріг, що розмова офіційна й має бути записана на плівку. Зазнавши невдачі з «вируванням» диктофона, «радянська влада» почала мотивувати свою відмову від інтерв'ю тим, що вона не готова до розмови.

Однак розмова відбулася, бо запитання були елементарні. Приміром:

— Скільки осіб входили до ініціативної групи?

— Більш як 13, — відповідає Віктор Іванович. Намагаюся пояснити, що, відповідно до закону, у складі групи має налічуватися «не менше» дещо іншого числа.

— Але ж це не означає, що більше 13 — то менш як 20, — каже мій співрозмовник, вичитавши в законі, яким складом може діяти ця група.

— Чи можна дізнатися імена цих поважних осіб?

— Ні.

— Та чому ж?!

— Тому! — приблизно таким коротким підсумком можна схарактеризувати всю нашу подальшу дискусію.

Єдине, на що пощастило «розколоти» «приязного» співрозмовника, то це на прізвище і місце роботи голови ініціативної групи. Про імена решти простих «підписантів» годі було й питати. Та у зооветеринарному інституті, де працює Володимир Григорович Бульба, порадили шукати його в «білому домі», мовляв, він там уже давно займається референдумом. Мабуть, був десь поруч, за стіною, але під грифом «цілком таємно».

А раптом народ щось дізнається про свою народну ініціативу?

Микола КОСИЙ.

Харків.

НАШ ПІПЛ З'ЇСТЬ УСЕ!

Мал. Анатолія АНДРЕЄВА.

У Рахунковій палаті ВР України

Громадяни сумніваються...

Рада суддів України звернулася до Рахункової палати по допомогу

З'ясувалося, що, наприклад, 1999 року недофінансовано навіть захищену статтю «трансферти населенню, пов'язані з соціальним захистом та соціальним забезпеченням» обласних, районних (міських) і військових судів, на суму один мільйон шістсот тисяч гривень.

Судді, не маючи іноді коштів, щоб купити навіть канцелярське приладдя, б'ють чолом розпорядникам місцевих бюджетів. У результаті: «на чиєму возі їдеш, того й пісню співаєш» або, як мудро записано в рішенні колегії Рахункової палати, «створюються передумови для залежності судів від місцевих адміністрацій та виконавчих органів». А відтак громадяни сумніваються... в незалежній діяльності судів.

Обмеження видатків держбюджету на утримання судових органів Конституційний Суд України визнав неконституційним. Уряд ці обмеження скасував, але грощей не дав. Мін'юст, наприклад, профінансовано на 83 відсотки, а районні та військові суди «аж» на 69 та 65 відсотків відповідно.

Анатолій КАРАСЬ.

Резонанс

Окрема думка

За різних часів до неї — окремої думки — ставилися по-різному: було, нехтували, було, зводили у ранг державної політики. Все залежало від того, хто і з якого приводу її висловлював. Тим також кажуть, що за повагою до окремої думки судять про ступінь демократизації суспільства. І це вже не окрема думка, а загальновизнаний факт.

22 лютого ц. р. газета видрукувала статтю «Цукор у пакеті» про зрив акціонерних зборів на ВАТ «Теофіпольський цукровий завод». Нагадаю: збори визнано неправомочними через відсутність кворуму. Бо повноваження на державну частку акцій (майже у 10 відсотків), як з'ясувалося, одночасно (але з різних інстанцій) отримали відомий інвестор цукрової галузі група компаній «Укррос» і представник асоціації «Хмельницькцукор».

Далі — більше. Під час увладнання несподіваної халепи з'ясувалося, що керівники ВАТ «Теофіпольський цукровий завод» вдалися до деяких хитрощів, доповідаючи обласному керівництву про реєстрацію установчих документів. На мою думку, це мало дискредитувати групу компаній «Укррос» в очах акціонерів, у тому числі — місцевих сільгоспвиробників. Таким чином через окрему думку голови правління ВАТ «Теофіпольський цукровий завод» М. Співака та директора асоціації «Хмельницькцукор» М. Ярчука фактично було заблоковано збори акціонерів, про що йшлося у вищезгаданій статті.

Доки тривала реєстрація акціонерів, автору статті довелося вислухати безліч окремих думок. Одні висловлювали обурення спробою групи компаній «Укррос» скупити «останній оплот соціалізму». Інші визнавали, що голова правління М. Співак багато в чому пересмикує, прагнучи будь-що зірвати збори акціонерів. Послухавши члена ревізійної комісії Іллю Нагорняка, стало зрозуміло, що його окрема думка навіть окреміша за інші. Бо з цієї думки випливала підозра, що керівництво заводу допускало зловживання при обліку та реалізації готової продукції, а також укладаючи угоди на придбання техніки, пально-мастильних матеріалів і запчастин. Виходило, що ухиляння від розрахунків за ринковими цінами завдало товариству мільйонних збитків. І. Нагорняк стверджував, що й держава недораховувалася багатьох податкових платежів.

Серед іншого І. Нагорняк згадав і про чотири вагони цукру, які розчинилися в бухгалтерському обліку заводу, як у чашці чаю. І висловив при цьому припущення, що то була «чашка» тих компаній, які поставили на завод комбайни або КамАЗи за фантастичними цінами. Але, може, М. Співак думає інакше. Автор звіту про акціонерні збори цукровиків у Теофіполі, не переоцінюючи окремої думки як такої, повідомив читачів про наявність не однієї, а багатьох окремих думок. Не більше того.

Та ба, до редакції надійшов гнівний лист за підписом голови правління ВАТ «Теофіпольський цукровий завод» М. Співака, котрий запитує, чи тримав автор у руках документи про достовірність цих фактів?! Звісно, не тримав, бо назвати документом торішню книгу видачі цукру на складі готової продукції (читай — амбарну книгу) Теофіпольського цукрового заводу просто язик не повертається. І це вже окрема і особиста думка автора.

А наскільки відповідає загальноприйнятим нормам особиста думка голови правління М. Співака, з'ясується дуже скоро, бо контрольні державні органи мають перевірити на міцність його позиції через призму окремої думки члена ревізійної комісії І. Нагорняка.

Сергій ВЛАД.

***P. S.** Редакція просить вважати цю публікацію відповіддю на вимогу голови правління ВАТ «Теофіпольський цукровий завод» М. Співака спростувати факти, викладені в статті «Цукор у пакеті» 22 лютого ц. р.*

Хроніка. Факти. Події

Анкара

Перший в історії

Учора розпочався перший в історії українсько-турецьких відносин офіційний візит міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка до Туреччини. Програмою двостороннього візиту передбачено зустрічі міністра з Президентом Туреччини С. Демірелем, Прем'єр-міністром Б. Еджевітом, главою парламенту Я. Акбулутом, міністром національної оборони С. Чакмакоглу, а також переговори з його турецьким колегою І. Джемом. Тема переговорів — україно-турецьке двостороннє співробітництво, а також співробітництво двох держав на міжнародній арені, зокрема, у контексті їх інтеграції до європейських структур.

Київ

Свято не лише для французів

Учора в Києві відбулося урочисте відкриття Тижня франкофонії в Україні, в якому взяв участь Надзвичайний та Повноважний Посол Франції у нашій країні Паскаль Фієскі. Власне, цими днями тижні франкофонії проходять у всьому світі. Ця подія не лише для тих, хто володіє французькою мовою, а й для тих, хто цікавиться французькою історією та культурою. У Києві в рамках тижня відбудуться кінопокази, концерти, театральні вистави. У Донецьку, Харкові, Дніпропетровську, Одесі, Львові, Луганську відбудуться вечори французької кухні, конкурси поезії, конференції.

Москва

Титанових пластин не виявлено

Рентген черепа Радуєва не виявив жодних слідів хірургічного втручання, повідомляє ІТАР-ТАКС із посиланням на джерело в ФСБ РФ. Не виявлено й титанових пластин. Однак представники ФСБ продовжують наполягати, що затриманий справді Салман Радуєв.

Сідней

Відвернено теракт проти королеви

Австралійська поліція заарештувала озброєного чоловіка, який пробрався до резиденції англійської королеви Єлизавети II, що перебувала з візитом у Сіднеї. 20-річний юнак намагався видати себе за представника сил безпеки. Але поліція його обшукала і знайшла ніж, прикріплений до ноги під брюками, та вибухівку. Інцидент стався приблизно за годину до появи королеви на сніданку.

Канунгу

Не кінець світу, але кінець життя

У церкві містечка Канунгу (Уганда) згоріли живими члени релігійної секти, яка проповідувала провіщала скоре настання кінця світу. Як повідомила поліція, у вогні загинуло від 400 до 600 осіб. За однією з версій, вони підпалили себе після кількох годин молитовних співів. За іншою версією, їх підпалив глава секти. Серед загиблих — щонайменше 11 дітей.

Тайбей

Китай — один

На президентських виборах у Тайвані перемогу отримав кандидат від Демократичної прогресивної партії Чень Шуйбянь (на фото). У передвиборній програмі він оголосив про намір домагатися визнання незалежності острова. Після виборів заяву оприлюднили канцелярія ЦК КПК та канцелярія Держради КНР у справах Тайваню. У ній, зокрема, сказано: «Вибори лідера влади району Тайваню та їхні результати не можуть змінити той факт, що Тайвань є частиною території Китаю. Принцип «єдиного Китаю» — передумова мирного об'єднання Китаю... Ми готові обмінюватися думками щодо питання мирного об'єднання обох берегів Тайванської протоки з усіма партіями, громадськими організаціями та діячами Тайваню, які виступають за принцип «єдиного Китаю».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Щастя в грошах...

Усупереч твердженням романтиків, що, мовляв, не в грошах щастя, вирішили давній спір на користь прагматиків дві найбільші німецькі фінансові інституції — Дойче банк та Дрезднер банк, ухваливши рішення про об'єднання капіталів і про створення замість двох одного банку. «Весіллям» велетнів, народженням «динозавра», мегазлиттям називають цей конгломерат фахівці. Перший у Німеччині за потужністю Дойче банк, прикупивши торік американський інвестиційний банк «Бенкерс траст» і, ставши третім у світі, тепер об'єднався зі своїм раніше заклятим конкурентом — Дрезднер банком.

Хоча на прес-конференції у фінансовій столиці Європи — Франкфурті-на-Майні, де розташовані штаб-квартири обох банків, голова директоріуму Дойче банку Рольф Бройєр і сказав, що це — союз двох рівних партнерів, але і нефахівцеві зрозуміло: у жорсткій конкурентній боротьбі Дрезднер банк поступився потужнішому супернику. Тому про шлюб з великої любові годі й казати — тут має місце звичайний розрахунок.

Так народився найбільший у світі банк із загальною балансовою сумою 2,5 трильйона німецьких марок (що вдвічі перевищує державний бюджет Німеччини) і біржовою вартістю 80 мільярдів євро. Обслуговуватимуть його 140 тисяч працівників. Обидва банки не приховують, що, крім отримання прибутків, злиття обіцяє величезну економію коштів — 2,8 мільярда євро. Ціна цієї акції — скорочення 16 тисяч працівників. Щоправда, деякі джерела називають майже удвічі більшу цифру. Адже кількість лише філіалів зменшиться з 2500 до 800. Хоча уряд і обіцяє «знайти можливості» для працевлаштування звільнених, у таких випадках навіть найвищим обіцянкам в Німеччині вже давно ніхто не вірить: пошуки роботи належать до особистих проблем громадян. Утім, керівники банків запевняють, що ніхто жебракувати не піде. І це теж правда: у працівників обох банків висока професійна репутація.

Перед велетнем, що народився, знітилися навіть профспілки, хоча й лунають обурені голоси, що 4-мільйонна армія німецьких безробітних незабаром знову поповниться. При цьому, однак, важко заперечити експертам, які доводять, що в умовах світової глобалізації економіки фінансова система країни починає задихатися у вузьких рамках. Отож дедалі більше критики чути з приводу консервативних методів господарювання, які призвели до того, що Німеччина відстає від сусідів і ніяк не наважиться зробити якісний ривок у майбутнє. Тому багато хто з фахівців розглядає злиття Дойче банку і Дрезднер банку не лише як велику можливість впливати на розвиток світового ринку, посівши в ньому місце лідера, а й як шанс зробити крутий поворот до підвищення ефективності німецької економіки. Принаймні вже тепер очевидно, що новостворений фінансовий велет має намір глобально змінити усталені традиції, оголосивши про рішучу реструктуризацію банку, і на це вже виділено 3 мільярди євро.

Нова фінансова інституція, яка поки що не має назви, зосередить увагу на таких сферах впливу: робота з фірмами-клієнтами і нерухомістю; консультування фірм і підприємств, що здійснюють інвестиції на світових ринках; надання технологій і сервісу у сфері платежів; обслуговування приватних багатих клієнтів. Дрібними вкладниками і кредиторами займатиметься дочірня фірма «Дойче банк 24», котра відокремилася як самостійна структура після злиття Дойче банку з «Бенкерс траст».

Ну а капітанами цього найбільшого у світі фінансового корабля, якому вже тепер пророкують велике плавання, стали голови директоріумів банків, що злилися, Рольф Бройєр та Бернхард Вальтер.

Валентина ПИСАНСЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

Бен Ладен на межі смерті?

Терорист «номер один» Усама бен Ладен на межі смерті через хворобу нирок. Оточення саудівського мільярдера, який перебуває в Афганістані, намагається роздобути медичне обладнання та препарати для врятування свого патрона.

Як повідомив канал НТВ, є підозра, що бен Ладена отруїв агент ЦРУ. За деякими даними, близько двох років тому завербований США у Пакистані агент зумів отримати доступ до найближчого оточення бен Ладена. Американські спецслужби вирішили використати цю можливість, щоб ліквідувати терориста.

За повідомленнями джерел НТВ, до кави — напою, який Усама бен Ладен дуже любить — агент мав додати отруту. Перша фаза операції пройшла вдало — агентові вдалося покласти отруту до чашки. Саудівський мільярдер зробив кілька ковтків. Отримана доза отрути не стала смертельною, але її було достатньо для того, щоб уразити нирки бен Ладена. Повідомляють: потерпілий може пересуватися через силу.

Фото АП.

В Іраку за один долар можна купити 400 літрів бензину

Не непритомнійте. Особливо ті, хто досі переживає чергове подорожчання бензину в Україні на 10 копійок. Це не помилка. Саме за 1 долар, і саме 400 літрів. Але в Іраку. І без змоги вивезення. Хоча...

Нині ізольований від світу Ірак вважають законсервованим клондайком, і головне — не згаяти час і мати бодай шматочок пирога. Ясна річ, у битві велетнів Україні вкрай важко брати участь. Проте зовсім відійти від можливості співпрацювати з країною, яка навіть за умов найжорсткіших санкцій і перманентних бомбувань посідає третє місце з виробництва нафти серед країн ОПЕК (видобуваючи 2,10 млн. барелей на день), принаймні недалекоглядно.

Про це йшлося на прес-конференції народного депутата України голови Соціал-демократичного союзу Сергія Пересунька, який на чолі делегації СДС нещодавно побував у Іраку. На його думку, якщо проявити активність, то навіть у рамках квоти Ради Безпеки ООН сума товарообігу України з Іраком може сягати 30 млн. доларів. Але для цього треба докласти максимальних зусиль, бо свою нішу в іракському товарообігу зайняти непросто. Для початку в Україні варто відкрити бодай дипломатичне представництво Іраку. Це, вважає завідувач відділу країн Близького і Середнього Сходу МЗС України Валентин Новиков, було б першим конкретним кроком для наповнення наших відносин.

До слова, дипломатичні відносини між Україною та Іраком установлено ще 12 грудня 1992 року, проте, на думку делегації СДС, «їх немає». Справді є велика різниця між тим, що маємо на папері, й тим, що здійснюється на практиці. І без нормальних дипломатичних зв'язків важко встановлювати зв'язки економічні. На запитання «ГУ», що саме Україна могла б поставляти до Іраку в рамках програми ООН «Нафта в обмін на продовольство», Сергій Пересунько заявив: «Список досить великий: зернові, овочі, фрукти, продукти сільського господарства, ліки, механізми тощо». Під час зустрічей українців з іракськими міністрами, зокрема і з віце-прем'єром Таріком Азізом, було заявлено, що «Ірак готовий розглянути й надати Україні квоти у восьмій фазі програми ООН».

Можливо, якщо робота в цьому напрямі завершиться вдало, Україна бодай частково зможе розв'язати проблему залежності від російських енергоресурсів. До речі, до Іраку надходять українські товари. Через Росію...

У 70-80-ті роки на більш як 20 контрактах в Іраку працювало 10 тисяч осіб із Радянського Союзу. Частка українців у цій армії нафтовиків, будівельників, енергетиків становила близько 15 відсотків... Звісно, казати предметніше про співпрацю з Іраком можна лише після зняття санкцій ООН. Приміром, російська «Лукойл» і Китайська національна нафтова корпорація ще 1990 року підписали угоду з Іраком про розробку нафтових родовищ, але роботи ледве ведуться: заважають труднощі практичного характеру — переказ грошей, доставка обладнання, а також політичного — члени РБ ООН не можуть порушувати санкції.

Нині створено нову комісію ООН щодо Іраку — ЮНМОВІК на чолі зі шведом Гансом Бліксом. Замість горезвісної комісії Батлера ЮНСКОМ. У її складі 16 осіб, у тому числі й український дипломат — посол України в США Костянтин Грищенко. Якщо у ЮНМОВІК не буде претензій до Іраку, то може йтися й про зняття санкцій. Процес нагляду, контролю та інспекцій складний, і справа це не одного дня. Крім того, США та Британію не влаштовує президент Іраку Саддам Хусейн. Проте створити маріонетковий режим їм поки що не вдається. Отож, зважаючи на нинішні реалії, головний висновок — не спати й робити все можливе для співпраці з Багдадом.

Яна СТАДІЛЬНА.

СДС запросив Таріка Азіза восени відвідати Київ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про мораторій на проведення суцільних рубок на гірських схилах в ялицево-букових лісах Карпатського регіону

Цей Закон встановлює мораторій на проведення суцільних рубок в ялицево-букових деревостанах, рубок головного користування у високогірних лісах, в лісах в лавинонебезпечних та селенебезпечних басейнах та в берегозахисних ділянках лісу в Карпатському регіоні України.

Завданням Закону є забезпечення екологічно збалансованого лісокористування, запобігання проявам згубних наслідків природних явищ, посилення водоохоронних, захисних, кліматорегулюючих, санітарно-гігієнічних та інших корисних властивостей лісів, охорона здоров'я населення та його естетичне виховання.

Відносини у галузі охорони, захисту, використання та відтворення лісів регулюються Законом України «Про охорону навколишнього природного середовища», Лісовим кодексом України, цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

РОЗДІЛ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

вибіркові рубки — рубки, під час яких періодично вирубується частина дерев перестійного і стиглого віку (при цьому способі рубок ділянка постійно залишається вкритою лісовою рослинністю);

поступові (рівномірно-поступові, груповопоступові) рубки —рубки, під час яких передбачається вирубка деревостану за кілька прийомів;

вузьколісосічні рубки — рубки, під час яких на вузьких лісосіках (завширшки до 50 метрів) вирубується весь деревостан, за винятком насінників, життєздатного підросту і молодняку, цінних і рідкісних видів дерев та чагарників, що підлягають збереженню;

пологі схили — схили стрімкістю до 11 градусів;

спадисті схили — схили стрімкістю 11—20 градусів стрімкі схили — схили стрімкістю 21—30 градусів на південних і 21—35 градусів на північних схилах;

берегозахисні ділянки — смуги лісу завширшки 150—200 метрів вздовж берегів річок, навколо озер, водоймищ, інших водних об'єктів.

РОЗДІЛ II ЗАБОРОНА РУБОК ГОЛОВНОГО КОРИСТУВАННЯ, ОБМЕЖЕННЯ ОКРЕМИХ СПОСОБІВ РУБОК ТА КОНТРОЛЬ ЗА ДОТРИМАННЯМ МОРАТОРІЮ НА РУБКИ

Стаття 2. Введення мораторію на рубки головного користування

З метою збереження корисних властивостей лісів та забезпечення запобігання проявам згубних наслідків природних явищ у Карпатському регіоні вводиться мораторій на проведення рубок головного користування:

у високогірних лісах, що розташовані вище 1100 метрів над рівнем моря;

у лісах в лавинонебезпечних басейнах (смуги лісу по верхній його межі залежно від довжини лісного схилу);

у лісах в селенебезпечних басейнах (усі ліси в зонах формування селей, що встановлюються національною гідрометеорологічною службою);

у берегозахисних ділянках лісу.

Стаття 3. Введення мораторію на проведення суцільних рубок головного користування в ялицево-букових деревостанах

На проведення суцільних рубок головного користування в ялицево-букових деревостанах на стрімких схилах в усіх лісах Івано-Франківської, Закарпатської, Львівської та Чернівецької областей вводиться мораторій строком на 10 років.

Стаття 4. Обмеження рубок на пологих і спадистих схилах

На пологих і спадистих схилах в ялицево-букових деревостанах проводяться тільки вибіркові, поступові і вузьколісосічні рубки. Площа лісосік поступових рубок не повинна при цьому перевищувати в лісах першої групи — 3 гектари, а в лісах другої групи — 5 гектарів. Ширина вузьколісосічних рубок не повинна перевищувати 50 метрів.

Стаття 5. Заборона суцільних рубок головного користування на стрімких схилах

На стрімких схилах в особливо захисних ділянках лісу забороняються усі способи рубок, крім вибіркових і поступових, при цьому площа лісосік поступових рубок не повинна перевищувати в лісах першої групи — 3 гектари, в лісах другої групи — 5 гектарів.

Стаття 6. Обмеження окремих способів рубок у смугах відведення каналів, гідротехнічних та інших споруд міжгосподарського значення

На ділянках із штучно створеними лісонасадженнями та природними лісами у смугах відведення каналів, гідротехнічних споруд та інших споруд міжгосподарського значення допускаються лише рубки догляду та санітарні рубки, що проводяться згідно з рекомендаціями органів лісового господарства.

Користувачі, що експлуатують такі канали та споруди, за погодженням із органами державної лісової охорони в обов'язковому порядку здійснюють посадку, догляд і охорону лісу у смугах відведення каналів, гідротехнічних споруд та інших споруд міжгосподарського значення.

Стаття 7. Екологічні та технологічні вимоги щодо розміщення лісосік

З метою недопущення розвитку ерозійних процесів, збереження та відтворення лісового фонду, створення сприятливих умов для ведення лісового господарства вирубка лісу повинна здійснюватися виключно за умов дотримання екологічних та технологічних вимог.

Розміщення лісосік вузьколісосічних рубок допускається тільки в довжину по горизонталі, а на пересічному рельєфі — паралельно до водотоків. Вздовж схилу лісосіка може розміщуватися лише у виняткових випадках за погодженням з органами виконавчої влади з питань навколишнього природного середовища, при відсутності небезпеки виникнення ерозійних процесів і використанні підвісних механізмів для трелювання.

Стаття 8. Контроль за дотриманням мораторію на рубки

Органи виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища та лісового господарства забезпечують постійний контроль за виконанням вимог екологічно безпечного та збалансованого ведення лісового господарства, дотриманням мораторію та обмеженням рубок згідно з вимогами, передбаченими статтями 2-6 цього Закону.

РОЗДІЛ III ВПРОВАДЖЕННЯ ПРИРОДОЗБЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ РОЗШИРЕННЯ МЕРЕЖІ ЗАПОВІДНИХ ТЕРИТОРІЙ

Стаття 9. Природозберігаючі вимоги щодо заготівлі та вивезення деревини

Заготівля та вивезення деревини в гірських лісах Карпатського регіону починаючи з 2005 року проводяться тільки з використанням колісних та гужових засобів, повітряно-трелювальних установок, а також з відновленням систем вузькоколійок та оптимізацією мережі лісових доріг.

Розширити до 2010 року мережу лісовозних доріг з твердим покриттям в лісах регіону до 10 кілометрів на 1000 гектарів.

Стаття 10. Розширення мережі природно-заповідних територій та об'єктів

У Карпатському регіоні мережу природно-заповідних територій та об'єктів розширити за рахунок збільшення частки та розширення площ природних та біосферних заповідників, національних природних та регіональних ландшафтних парків, заказників, заповідних урочищ, пам'яток природи з доведенням до 2005 року рівня заповідності до 20 відсотків відповідно до законодавства.

Стаття 11. Розширення мережі природних лікувальних ресурсів та естетичне виховання населення

Мережу санітарно-гігієнічних та оздоровчих лісів (ліси населених пунктів, ліси зелених зон навколо населених пунктів і промислових підприємств, ліси першого і другого поясів зон санітарної охорони джерел водопостачання та ліси зон округів санітарної охорони лікувально-оздоровчих територій), а також об'єктів використання мінеральних вод для бальнеологічного лікування розширити до 15 відсотків від загальної площі лісів Карпатського регіону.

Сприяти естетичному та екологічному вихованню населення України шляхом впровадження дошкільних та шкільних освітніх програм та тренінгів з охорони і захисту лісу.

РОЗДІЛ IV ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування; статті 3, 4, 5 набирають чинності з 1 січня 2001 року; стаття 9 набирає чинності з 1 січня 2005 року.

2. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

протягом 2000—2001 років провести відмежування в натуру прибережних захисних смуг і водоохоронних зон у Закарпатській, Івано-Франківській, Львівській та Чернівецькій областях;

переглянути існуюче віднесення лісів Карпатського регіону до категорії захисності з метою збільшення площі лісу, що має захисні властивості, відповідно до вимог лісового законодавства;

запровадити до 2010 року систему заходів щодо широкого лісовідновлення у корінних лісах, у тому числі на верхній межі лісу, вздовж річок та потоків та на еродованих схилах, переважно на основі природного лісовідновлення;

розробити до 2005 року програму впровадження технологій вторинної переробки деревини та її відходів;

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до Лісового кодексу України та Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» з метою сприяння сталому екологічно збалансованому розвитку Карпатського регіону та підтримки традиційних форм господарювання у регіоні.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
10 лютого 2000 року.
№ 1436-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про формування, порядок надходження і використання коштів Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення

Стаття 1. Фінансування видатків на заходи, пов'язані з ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи та соціальним захистом населення, провадиться за рахунок коштів Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення (далі — Фонд) та інших джерел, визначених законами України

Фонд утворюється у складі Державного бюджету України. Кошти Фонду зараховуються на окремий рахунок Державного бюджету України.

Стаття 2. Порядок формування доходної частини і напрями використання Фонду визначаються законом про Державний бюджет України на відповідний рік

Стаття 3. Розпорядником коштів Фонду є Міністерство України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи

Кошти Фонду витрачаються виключно на фінансування заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення, що передбачені законами України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» і «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи».

Перелік видатків на здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення, що фінансуються з Фонду у відповідному році, затверджується Законом України про Державний бюджет України на відповідний рік.

Кошти Фонду витрачаються у порядку, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 4. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом місяця з дня опублікування Закону України «Про формування, порядок надходження і використання коштів Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення»:

розробити і привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

3. Погашення заборгованості, що склалася на 1 січня 1999 року по збору до Фонду, здійснюється платниками збору відповідно до Закону України «Про формування Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення» та Указу Президента України від 18 червня 1998 року № 656/98 «Про встановлення ставки збору до Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення».

4. Після повного погашення заборгованості, визначеної у частині третій цієї статті, що встановлюється відповідною Постановою Верховної Ради України, Закон України «Про формування Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 36, ст. 229) втрачає чинність.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
10 лютого 2000 року.
№ 1445-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про фізичну культуру і спорт»

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести до Закону України «Про фізичну культуру і спорт» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., №14, ст.80) такі зміни:

1. Доповнити Закон новою главою V-Б такого змісту:

**«Глава V-Б
ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНІ ТОВАРИСТВА**

Стаття 36[7]. Фізкультурно-спортивні товариства

Фізкультурно-спортивне товариство громадська організація фізкультурно-спортивної спрямованості, що створюється громадянами України з метою сприяння розвитку фізичної культури та спорту.

Фізкультурно-спортивне товариство діє на підставі власного статуту та відповідно до Закону України «Про об'єднання громадян», цього Закону, інших нормативно-правових актів.

Фізкультурно-спортивне товариство може мати місцевий або всеукраїнський статус.

Стаття 36[8]. Всеукраїнське фізкультурно-спортивне товариство

Всеукраїнське фізкультурно-спортивне товариство є складовою частиною фізкультурно-спортивного руху України, діяльність якого поширюється на територію всієї України, має місцеві осередки у більшості її областей та первинні осередки у більшості адміністративно-територіальних одиниць області.

Всеукраїнське фізкультурно-спортивне товариство має розвинену структуру управління, мережу дитячо-юнацьких спортивних шкіл, секцій фізкультурно-спортивної спрямованості, діяльність яких забезпечується кваліфікованими спеціалістами, має у власності спортивні споруди, підприємства та інше майно, може від свого імені набувати майнових та особистих немайнових прав і нести обов'язки.

Всеукраїнське фізкультурно-спортивне товариство співпрацює з органами виконавчої влади з фізичної культури і спорту, іншими громадськими організаціями на підставі угод, що укладаються між ними відповідно до закону.

Стаття 36[9]. Держава і всеукраїнські фізкультурно-спортивні товариства

Держава в особі центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту може делегувати всеукраїнському фізкультурно-спортивному товариству повноваження щодо виконання державних завдань, програм з розвитку фізичної культури і спорту, організації і проведення відповідних спортивних заходів, згідно з укладеною двосторонньою угодою.

Держава надає всеукраїнським фізкультурно-спортивним товариствам фінансову та іншу підтримку за рахунок коштів державного бюджету, передбачених ним для статутних завдань, програм, спортивних заходів, а також для створення умов розвитку фізичної культури і спорту.

Фінансова допомога всеукраїнським фізкультурно-спортивним товариствам, іншим громадським організаціям фізкультурно-спортивної спрямованості може надаватися за рахунок інших не заборонених законом джерел».

2. Статтю 3 викласти в такій редакції:

«Стаття 3. Державне регулювання фізичної культури і спорту

Держава регулює відносини у сфері фізичної культури і спорту шляхом формування державної політики у цій сфері, створення відповідних державних органів, фінансового, матеріально-технічного, кадрового, інформаційного, нормативно-правового та іншого забезпечення розвитку фізичної культури і спорту, а також визнання широкого самодіяльного статусу фізкультурно-спортивного руху в Україні і комплексної взаємодії державних органів з громадськими організаціями фізкультурно-спортивної спрямованості. Держава визнає і всебічно підтримує олімпійський рух в Україні, діяльність всеукраїнських фізкультурно-спортивних товариств, національних спортивних федерацій, інших громадських організацій фізкультурно-спортивної спрямованості».

II. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у двомісячний термін з дня опублікування:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
10 лютого 2000 року.
№ 1453-III.

Згідно з Регламентом Верховної Ради України закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

Друкується з комп'ютерного набору ДІНАУ

У номер

■ **У комітетах ВР**

Амністія охопить 33 тисячі осіб

Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності за участю керівників зацікавлених міністерств і відомств та ректорів вищих навчальних закладів внутрішніх справ розглянув президентський законопроект «Про амністію». У ньому, зокрема, запропоновано звільнити від покарання у вигляді позбавлення волі та від інших покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, засуджених за злочини, що не є тяжкими. А саме: осіб, які на момент скоєння злочину були неповнолітніми; жінок і чоловіків, що мають неповнолітніх дітей або дітей-інвалідів; вагітних жінок; жінок віком понад 50 років та чоловіків віком понад 55 років; жінок і чоловіків, які мають батьків понад 70 років, а також батьків — інвалідів першої групи, які потребують стороннього догляду (за умови, що в цих батьків немає інших працездатних дітей); ветеранів війни; інвалідів першої та другої групи, а також хворих на туберкульоз активної форми (підгрупи «А» і «В» першої групи та підгрупи «А» п'ятої групи диспансерного обліку) та на онкологічні захворювання (друга, третя і четверта клінічна група); учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та потерпілих від Чорнобильської катастрофи.

Усього в результаті амністії передбачено звільнити з місць позбавлення волі близько 33 тисяч осіб.

Водночас законопроект визначає коло осіб, на яких не поширюється дія амністії. Комітет вирішив рекомендувати Верховній Раді проект закону «Про амністію» ухвалити в першому читанні.

Прес-служба Верховної Ради України.

■ **Депутат в окрузі**

Ранг європейський — турботи депутатські

Анатолія Раханського, котрий вже друге скликання представляє інтереси Євпаторійського округу в українському парламенті, обрано головою комітету з науки й технології Парламентської Асамблеї Ради Європи. Він має намір сприяти впровадженню ноу-хау в українську промисловість і сільське господарство та використовувати свої нові можливості голови комітету ПАРЄ на благо вітчизняної науки, а також для захисту інтересів своїх виборців. Вони вдячні депутатові за чимало хороших справ — зокрема, відкриття мережі пільгових аптек для ветеранів у Євпаторії та Саках.

■ **Самоврядування: досвід**

Бубнівський інтерес, або П'ять гривень з колеса — громаді сорочка

Аксіома: із власним тракторцем, вантажівкою або парою добрих коней завжди можна заробити непогану копійчину. Особливо навесні і восени. Кому добрива на поле вивезеш, кому —бичка у райцентр, а кому — город зореш... І жодних податків.

Таких підприємців у Бубнові чимало. Мають вони більше десятка тракторів і вантажівок, майже тридцять коней. Є для них і робота, є прибутки. От і вирішили депутати тутешньої сільради запровадити для них новий податок. Усе зважили і ухвалили: відтепер кожен, хто має вантажний автомобіль або трактор, щороку сплачуватиме до сільського бюджету по 20 гривень. А хто тримає коня чи вола, платитиме трохи менше —по 10 гривень.

Заодно депутати затвердили ще й загальний збір. Кожен двір раз на рік відраховуватиме до спільної казни по одній гривні на утримання місцевого медпункту. І гроші в місцевій казні з'явилися.

Ініціативу бубнівської громади розглянула Локачинська районна рада. На її сесії депутати схвалили цей почин і рекомендували перейняти досвід іншим сільським радам. І, за словами голови райради Віктора Загорського, вже у січні цього року такий податок ввела у себе майже половина сіл Локачинського району. Першими долучилися до нової справи найбільш в районі Зубильненська, Привітненська, Старозагорівська, Дорогиничівська сільради.

За словами голови Волинської обласної ради Василя Дмитрука, у приватному користуванні селян краю майже п'ять тисяч тракторів і понад дві тисячі вантажівок. Заробляють люди гроші. Тож і до місцевої казни має надходити копійка. Тому обласна рада не лише схвалює і підтримує ініціативу бубнівських депутатів, а й рекомендує перейняти цей досвід самоврядування всім сільрадам Волині.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про деякі заходи щодо економії бюджетних коштів

З метою економії бюджетних коштів Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до таких законів України:

1) перше речення частини дванадцятої статті 44 Закону України «Про статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 8, ст. 56) виключити;

2) частини третю і четверту статті 19 Закону України «Про ветеринарну медицину» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 7, ст. 56) виключити;

3) частину п'яту статті 18 Закону України «Про державну виконавчу службу» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 36-37, ст. 243) виключити.

2. Призупинити дію частини другої статті 9 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190) в частині одержання військовослужбовцями речового майна і продовольчих пайків або за бажанням військовослужбовців грошової компенсації замість них, а також дію абзацу першого частини першої статті 14 зазначеного Закону в частині забезпечення військовослужбовцям (крім військовослужбовців строкової служби) та членам їх сімей безоплатного проїзду у відпустку.

3. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
17 лютого 2000 року.
№ 1459-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статей 172, 173 і 229 Цивільного процесуального кодексу України

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Цивільного процесуального кодексу України такі зміни:

1. Статтю 172 викласти в такій редакції:

«Стаття 172. Наслідки неявки в судове засідання особи, яка бере участь у справі

Суд відкладає розгляд справи у разі неявки в судове засідання однієї із сторін або будь-кого з інших осіб, які беруть участь у справі, щодо яких немає відомостей про вручення їм повісток.

Суд може відкласти розгляд справи у разі неявки в судове засідання однієї із сторін або будь-кого з інших осіб, що беруть участь у справі, які повідомлені у встановленому порядку про час і місце судового засідання, з причин, визнаних судом поважними.

У разі повторної неявки в судове засідання, незалежно від причин, позивача або відповідача, яким повідомлено у встановленому порядку про час і місце судового засідання, суд розглядає справу за наявності у справі достатніх матеріалів про права та взаємовідносини сторін. У разі, якщо суд визнає потрібним, щоб сторона, яка не з'явилась, дала особисті пояснення, він відкладає розгляд справи. Викликати позивача або відповідача для особистих пояснень можна і тоді, коли у справі беруть участь їх представники.

У разі неявки в судове засідання позивача без поважних причин за викликом суду відповідно до частини третьої цієї статті або його повторної неявки за викликом суду незалежно від причин суд залишає заяву без розгляду (пункт 4 статті 229 цього Кодексу).

У разі неявки в судове засідання відповідача за викликом суду відповідно до частини третьої цієї статті суд розглядає справу на підставі наявних у справі матеріалів.

У разі неявки в судове засідання без поважних причин осіб, що беруть участь у справі (крім позивача, прокурора, адвоката), відсутність яких потягла за собою відкладення розгляду справи, суд має право накласти на них, а також на службову особу підприємства, установи або організації, з вини якої не було забезпечено явку представника в судове засідання, штраф у розмірі до трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Про неявку в судове засідання прокурора або адвоката суд повідомляє відповідно вищестоящого прокурора чи в колегію адвокатів».

2. Статтю 173 виключити.

3. Пункт 4 статті 229 викласти в такій редакції:

«4) у випадку неявки в судове засідання позивача за викликом суду без поважних причин або повторної неявки позивача за викликом суду незалежно від причин (стаття 172 цього Кодексу)».

II. Цей Закон набирає чинності з 1 травня 2000 року.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 17 лютого 2000 року.
№ 1464-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про виконання базової угоди від 2 квітня 1996 року № 329 між виробничим об'єднанням «Південний машинобудівний завод» і компанією «Sea Launch»

Стаття 1. Міністерство фінансів України уповноважується надавати від імені України безумовні та безвідкличні гарантії на користь кредиторів під забезпечення повернення коштів, які залучаються виробничим об'єднанням «Південний машинобудівний завод» у межах програми «Морський старт» для виконання базової угоди від 2 квітня 1996 року № 329 з компанією «Sea Launch», загальним обсягом до 80 відсотків зазначеної угоди.

Стаття 2. Міністерство фінансів України надає гарантії в межах ліміту державного боргу, який встановлюється Верховною Радою України.

Стаття 3. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
17 лютого 2000 року.
№ 1465-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статей 19 та 20 Закону України «Про комітети Верховної Ради України»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про комітети Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 19, ст.134; 1998 р., № 40-41, ст.250) такі зміни:

1. У першому реченні частини першої статті 19 слова «шляхом голосування (відкритого, поіменного або закритого)» замінити словами «шляхом поіменного голосування».

2. Доповнити статтю 19 новою частиною третьою такого змісту:

«3. Депутати, які з поважних причин відсутні на засіданні комітету, можуть брати участь у голосуванні з питань, внесених на розгляд комітету, шляхом подачі письмових заяв щодо позиції депутата з обговорюваних на засіданні питань. Такі заяви можуть бути подані до початку засідання комітету, на якому розглядається відповідне питання».

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою.

3. У пункті 6 частини першої статті 20 слова «в тому числі поіменного, якщо таке проводилось» виключити.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
22 лютого 2000 року.
№ 1475-III.

Офіційно

Новий склад комісії з радіаційного захисту

Верховна Рада України постановою від 2 березня 2000 року (№ 1530-III) затвердила голову та склад Національної комісії з радіаційного захисту населення України. Головою комісії став академік НАН України, завідуючий відділом Інституту клітинної біології та генної інженерії Дмитро Гродзінський.

До складу комісії ввійшли: народні депутати України Орест Мельников і Володимир Яценко, доктор біологічних наук Юрій Бездробний, завідуючий секретаріатом Комітету ВР з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Михайло Борисюк, ректор Національного медичного університету ім. О. Богомольця Євген Гончарук, заввідділом Інституту природокористування та екології Алла Горова, завкафедрою Національного аграрного університету Ігор Гудков, директор державного підприємства «Чорнобильський НТЦ міжнародних досліджень» Юрій Іванов, професор Всеволод Калина, завлабораторією радіаційної гігієни Українського наукового гігієнічного центру Іван Карачов, заввідділом Інституту стратегічних досліджень Анатолій Качинський, директор НТЦ електрофізичної обробки В'ячеслав Клепіков, державний експерт апарату РНБО України Григорій Коваль, головний геолог експедиції № 60 виробничо-геологічного управління «Кіровгеологія» Володимир Крюченко, директор Інституту медицини праці Юрій Кундієв, завлабораторією Інституту клітинної біології та генної інженерії Юрій Кутлахмедов, завлабораторіями Наукового центру радіаційної медицини України Іван Лось, Микола Омельянець, Марія Пілінська і Анатолій Присяжнюк, завкафедрою Медичної академії післядипломної освіти Дмитро Мечов, директор НДІ медичної радіології Микола Пилипенко, виконавчий директор Європейського центру техногенної безпеки Віктор Поярков, заввідділом Інституту експериментальної патології, онкології та радіобіології Ярослав Серкіз, начальник Української військової медичної академії Юрій Скалецький, заввідділом Інституту зоології Леонід Францевич, заступник директора Інституту геологічних наук В'ячеслав Шестопалов, генеральний директор ТОВ «Атомаудит» Микола Штейнберг, заступник директора державного підприємства «Геоінформ» Євген Яковлєв.

Закони друкуються з комп'ютерного набору з перекладу ДІНАУ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 5 Закону України «Про податок на додану вартість»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до статті 5 Закону України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст.156) такі зміни:

підпункт 5.1.2 пункту 5.1 доповнити словами «вітчизняного виробництва»;

пункт 5.5 після слів і цифр «передбачені пунктами 5.1 та 5.3 цієї статті» доповнити словами і цифрами «за винятком підпункту 5.1.2 пункту 5.1».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 17 лютого 2000 року.
№ 1460-ІІІ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести до Закону України «Про збір на обов`язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 37, ст.237; 1998р., № 11-12, ст.49, № 42, ст.257, № 49, ст.303; 1999 р., № 25, ст.211, № 38, ст.349, № 52, ст.465) такі зміни:

1. Пункт 1 статті 2 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«Для платників збору, визначених пунктами 1 та 2 статті 1 цього Закону, об`єктом оподаткування є також фактичні витрати на виплату і доставку пенсій, призначених відповідно до пунктів «б» — «з» статті 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення» до досягнення працівниками пенсійного віку, передбаченого статтею 12 Закону України «Про пенсійне забезпечення».

2. У статті 4:

1) абзац третій пункту 1 викласти в такій редакції:

«100 відсотків від об`єкта оподаткування, визначеного абзацами третім і четвертим пункту 1 статті 2 цього Закону»;

2) абзац перший пункту 4 після слів «визначених пунктом 4 статті 1 цього Закону» доповнити словами «(крім платників, зазначених у пункті 5 цієї статті)»;

3) доповнити статтю після пункту 4 новим пунктом такого змісту:

«5) для платників збору, визначених пунктом 4 статті 1 цього Закону, які мають статус державного службовця або працюють на посадах, робота на яких зараховується до трудового стажу, що дає право на одержання пенсії відповідно до законів України «Про державну службу», «Про прокуратуру», «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про статус народного депутата України», «Про Національний банк України», Митного кодексу України, Положення про помічника-консультанта народного депутата України, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 13 жовтня 1995 року № 379/95:

1 відсоток від об`єкта оподаткування, визначеного пунктом 3 статті 2 цього Закону, з частини сукупного оподатковуваного доходу, що не перевищує 150 гривень;

2 відсотки від об`єкта оподаткування, визначеного пунктом 3 статті 2 цього Закону, з частини сукупного оподатковуваного доходу в розмірі від 151 до 250 гривень;

3 відсотки від об`єкта оподаткування, визначеного пунктом 3 статті 2 цього Закону, з частини сукупного оподатковуваного доходу в розмірі від 251 до 350 гривень;

4 відсотки від об`єкта оподаткування, визначеного пунктом 3 статті 2 цього Закону, з частини сукупного оподатковуваного доходу в розмірі від 351 до 500 гривень;

5 відсотків від об`єкта оподаткування, визначеного пунктом 3 статті 2 цього Закону, з частини сукупного оподатковуваного доходу в розмірі понад 501 гривню».

У зв`язку з цим пункти 5—10 вважати відповідно пунктами 6—11.

ІІ. Частину другу статті 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 3, ст.10, № 32, ст.459; 1996 р., № 31, ст.146) виключити.

ІІІ. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
17 лютого 2000 року.
№ 1461-ІІІ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань митної справи

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Законі України «Про митну справу в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 44, ст.575; 1994 р., № 20, ст.116):

1) у преамбулі слова «Декларації про державний суверенітет України» замінити словами «Конституції України»;

2) статтю 4 викласти в такій редакції:

«Стаття 4. Керівництво митною справою

Засади митної справи визначаються виключно законом. Кабінет Міністрів України організовує і забезпечує здійснення митної справи. Безпосереднє керівництво митною справою покладається на Державну митну службу України, яка є центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом. Положення про Державну митну службу України затверджується Президентом України»;

3) статтю 5 викласти у такій редакції:

«Стаття 5. Митні органи

Митні органи України безпосередньо здійснюють митну справу.

Систему митних органів України складають:

Державна митна служба України;

регіональні митниці;

митниці;

спеціалізовані митні управління та організації;

установи і навчальні заклади.

Митні органи України, їх автомобільний транспорт, морські, річкові та повітряні судна мають розпізнавальний знак і прапор. Опис прапора і розпізнавального знака затверджується Верховною Радою України.

Створення, реорганізація та ліквідація митниць, спеціалізованих митних управлінь та організацій, установ і навчальних закладів здійснюється Державною митною службою України за погодженням з Міністерством фінансів України.

Митні органи України у своїй діяльності взаємодіють з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями та громадянами.

Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, установи, організації та громадяни не мають права втручатися в службову діяльність митних органів України, крім випадків, передбачених законами України».

2. У Митному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 16, ст.203; 1994 р., № 20, ст.116):

1) у частині четвертій статті 8 слова «державного управління в галузі митної справи є Державний митний комітет України» замінити словами «в галузі митної справи є Державна митна служба України, яка є центральним органом виконавчої влади зі спеціа льним статусом»;

2) у статті 9:

частину першу викласти у такій редакції:

«Безпосереднє здійснення митної справи покладається на митні органи України. Система митних органів України складається з Державної митної служби України, регіональних митниць, митниць, спеціалізованих митних управлінь та організацій, установ і навчальних закладів;

у частині четвертій:

у першому реченні слова «територіальні митні управління» замінити словами «регіональні митниці відповідно до закону»;

у другому реченні слова «та інших митних установ України здійснюється Державним митним комітетом України» замінити словами «спеціалізованих митних управлінь та організацій, установ і навчальних закладів здійснюється Державною митною службою України»;

3) у тексті Кодексу слова «Державний митний комітет України» замінити словами «Державна митна служба» України у відповідних відмінках.

3. У частині третій статті 5 та частині четвертій статті 17 Закону України «Про Єдиний митний тариф» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 19, ст.259) слова «Державний митний комітет України» замінити словами «Державна митна служба України» у віповідних відмінках.

ІІ. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
22 лютого 2000 року.
№ 1480-ІІІ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Договору з відкритого неба

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір з відкритого неба, підписаний від імені України 24 березня 1992 року в м. Гельсінкі, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
2 березня 2000 року.
№ 1509-ІІІ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між державами — учасницями Північноатлантичного Договору та іншими державами, які беруть участь у програмі «Партнерство заради миру», щодо статусу їхніх збройних сил та Додаткового протоколу до цієї Угоди

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між державами—учасницями Північноатлантичного Договору та іншими державами, які беруть участь у програмі «Партнерство заради миру», щодо статусу їхніх збройних сил та Додатковий протокол до цієї Угоди, підписані 6 травня 1996 року в м. Брюсселі, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
2 березня 2000 року.
№ 1510-ІІІ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про приєднання України до Європейської Угоди про міжнародне дорожнє перевезення небезпечних вантажів (ДОПНВ)

Верховна Рада України **постановляє:**

Приєднатися від імені України до Європейської Угоди про міжнародне дорожнє перевезення небезпечних вантажів (ДОПНВ) 1957 року.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
2 березня 2000 року.
№ 1511-ІІІ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Україною та Республікою Словенія про взаємне сприяння та захист інвестицій

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Україною та Республікою Словенія про взаємне сприяння та захист інвестицій, підписану 30 березня 1999 року у м. Любляна, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
2 березня 2000 року.
№ 1512-ІІІ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Ліванської Республіки про сприяння та взаємний захист інвестицій

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Урядом України та Урядом Ліванської Республіки про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписану 25 березня 1996 року в м. Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
2 березня 2000 року.
№ 1513-ІІІ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди про торговельно-економічне співробітництво між Урядом України та Урядом Республіки Чилі

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду про торговельно-економічне співробітництво між Урядом України та Урядом Республіки Чилі, підписану 3 травня 1999 року в м. Сантьяго, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
2 березня 2000 року.
№ 1515-ІІІ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Конвенції між Урядом України і Урядом Азербайджанської Республіки про уникнення подвійного оподаткування та попередження ухилень від сплати податків на доход і майно

Верховна Рада України **постановляє:**

Конвенцію між Урядом України і Урядом Азербайджанської Республіки про уникнення подвійного оподаткування та попередження ухилень від сплати податків на доход і майно, підписану 30 липня 1999 року в м. Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
2 березня 2000 року.
№ 1516-ІІІ.

Про порядок допуску т збройних сил інш

ЗАКОН УКРАЇНИ

Цей Закон встановлює порядок допуску підрозділів збройних сил інших держав на територію України та умови їх перебування в Україні, а також порядок здійснення контролю за їх діяльністю під час перебування на території України.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

підрозділ збройних сил іншої держави (далі —підрозділ збройних сил) —військове формування іноземної держави, що має постійну чи тимчасову організацію, належить до сухопутних (наземних), морських, повітряних або спеціальних військ (сил) цієї держави, оснащене легкою зброєю чи важкою бойовою технікою, яка підпадає під дію Договору про звичайні збройні сили в Європі, перебуває під командуванням особи, відповідальної перед своєю державою і законами України за поведінку своїх підлеглих, які зобов'язані дотримуватися внутрішньої дисципліни, законів України, норм міжнародного права, та яке направляється в Україну з конкретною метою, визначеною міжнародним договором України;

особи військового персоналу — військовослужбовці, які проходять військову службу в підрозділах збройних сил інших держав, що направляються в Україну;

особи цивільного персоналу — особи, які працюють у підрозділах збройних сил інших держав, що направляються в Україну, і не є громадянами України;

члени сімей осіб військового і цивільного персоналу — члени сімей військовослужбовців чи осіб цивільного персоналу підрозділів збройних сил інших держав, які знаходяться на їх утриманні, разом з ними перебувають в Україні і не є її громадянами;

місце дислокації підрозділів збройних сил інших держав — позначена в договорі територія, акваторія, на яких розміщуються підрозділи.

Стаття 2. Підстави для допуску підрозділів збройних сил інших держав на територію України

Допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України здійснюється на підставі міжнародних договорів України та в порядку і на умовах, визначених законодавством України.

Стаття 3. Мета перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України

Підрозділи збройних сил інших держав можуть бути допущені на територію України з метою:

а) участі у спільних з підрозділами Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань військових навчаннях та інших заходах щодо вдосконалення бойової підготовки військ, обміну досвідом у рамках домовленостей (договорів) про міжнародне військове співробітництво, в тому числі для підготовки спільних військових підрозділів, створюваних в рамках військового співробітництва за міжнародними договорами України;

б) транзитного переміщення підрозділів збройних сил інших держав через територію України. При цьому строки переміщення цих підрозділів через територію України не можуть перевищувати 10 діб, якщо інше не передбачене міжнародним договором України;

в) надання Україні, на її прохання, військової допомоги у відсічі (відверненні, припиненні) збройної агресії з боку третьої країни (третіх країн);

г) надання Україні, на її прохання, допомоги у ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, викликаних природними і техногенними наслідками;

д) обслуговування тимчасово розміщених на території України відповідно до міжнародних договорів України військових частин.

Стаття 4. Обмеження допуску підрозділів збройних сил інших держав на територію України

1. Забороняється допуск та перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав, оснащених ядерною, хімічною, бактеріологічною та іншими видами зброї масового ураження, а також зброї, яка має складові частини ядерного, хімічного, бактеріологічного озброєння та іншої зброї масового ураження.

2. Потенційні носії ядерної зброї, інших видів масового ураження допускаються відповідно до міжнародного договору України для короткострокового розміщення на території України за умови належного реконструювання, що засвідчується відповідним документом.

3. Забороняється допуск та перебування на території України підводних човнів та надводних суден, які обладнані ядерними енергетичними установками і є потенційними джерелами забруднення морських басейнів Чорного і Азовського морів.

4. Забороняється допуск на територію України підрозділів збройних сил держав, які не визнали її незалежність та територіальну цілісність або висувають до неї територіальні претензії.

5. У разі введення в Україні або в окремих її місцевостях надзвичайного або воєнного стану в інтересах національної безпеки може бути встановлено додаткові обмеження або заборону на допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України.

Стаття 5. Вимоги до міжнародного договору України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України

1. Необхідними умовами, яким має відповідати міжнародний договір України щодо порядку допуску і умов перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав, є:

а) тимчасовість, тобто чітка визначеність та обмеженість у часі такого перебування;

б) відповідність такого перебування національним інтересам України;

в) незавдання таким перебуванням перешкод розвиткові відносин України з третіми державами та зміцненню міжнародної колективної безпеки;

г) додержання підрозділами збройних сил інших держав, особами військового і цивільного персоналу, які входять до їх складу, а також членами їх сімей законів України, утримання від будь-якої політичної діяльності в Україні, а також від іншої діяльності, не сумісної з її національними інтересами;

д) незастосування підрозділів збройних сил інших держав всупереч воєнно-політичним та іншим інтересам України, вимогам Статуту ООН щодо дій по підтриманню миру та безпеки, іншим нормам міжнародного права.

2. Міжнародний договір про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України, згода на обов'язковість якого надається Верховною Радою України, має передбачати:

а) мету, строк та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України, види їх діяльності та підпорядкованість;

б) склад і структуру підрозділів збройних сил інших держав (іншої держави), чисельність осіб військового та цивільного персоналу, а також типи і кількість озброєння та військової техніки;

в) місце і межі дислокації підрозділів та обмеження щодо пересування осіб їх військового і цивільного персоналу;

г) порядок в'їзду на територію України і виїзду з України підрозділів, а також осіб їх військового і цивільного персоналу не в складі цих підрозділів;

д) маршрути транзиту підрозділів збройних сил інших держав через територію України;

е) порядок застосування підрозділів збройних сил інших держав під час їх перебування в Україні;

є) умови та порядок використання підрозділами збройних сил інших держав баз, навчальних центрів, полігонів та інших об'єктів на території України;

ж) вимоги щодо охорони довкілля, утилізації та вивезення відходів;

з) розміри і порядок внесення плати за оренду земельних ділянок, іншого нерухомого майна, в тому числі жилих та інших приміщень, а також плати за користування водами, використання повітряного простору України, за аеронавігаційне, навігаційно-гідрографічне та інформаційне забезпечення підрозділів, надання їм комунальних, побутових та інших послуг;

и) порядок визначення та відшкодування шкоди, завданої Україні, третім державам або фізичним чи юридичним особам на території України внаслідок дій або бездіяльності підрозділів, осіб їх військового і цивільного персоналу;

і) порядок реалізації права осіб військового персоналу підрозділів щодо носіння зброї та її застосування;

ї) умови використання на території України державної символіки держав, підрозділи збройних сил яких допускаються в Україну;

й) порядок здійснення контролю за діяльністю підрозділів збройних сил інших держав на території України, включаючи можливість проведення раптових перевірок дотримання підрозділами збройних сил інших держав умов договору;

к) питання юрисдикції, пов'язані з перебуванням підрозділів на території України;

л) обов'язки інших держав перед Україною, що випливають з умов перебування підрозділів їх збройних сил на території України;

м) підстави для денонсації міжнародного договору України;

н) умови і порядок дострокового виведення підрозділів збройних сил інших держав з території України;

о) інші питання, пов'язані з перебуванням в Україні підрозділів збройних сил інших держав.

Стаття 6. Підстави для денонсації міжнародних договорів України щодо тимчасового перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав

1. Міжнародні договори України про тимчасове перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України підлягають денонсації в разі:

а) якщо подальше перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України загрожує національним інтересам України або якщо досягнуто визначену міжнародним договором України мету їх перебування;

б) недотримання або порушення підрозділами збройних сил інших держав вимог міжнародних договорів України, цього Закону та інших нормативно-правових актів;

в) втручання або загрози втручання підрозділів збройних сил інших держав у внутрішні справи України;

г) використання або загрози використання підрозділів збройних сил інших держав, які перебувають на території України, проти третіх держав;

д) якщо виникла загроза втрати іншою державою контролю за підрозділами її збройних сил на території України;

е) якщо держава, підрозділи збройних сил якої перебувають на території України, увійшла у воєнний конфлікт з третьою державою, внаслідок чого виникла загроза національним інтересам України.

Розділ II. ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ ПИТАНЬ ПРО ДОПУСК ПІДРОЗДІЛІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ ІНШИХ ДЕРЖАВ В УКРАЇНУ

Стаття 7. Внесення пропозиції щодо допуску підрозділів збройних сил інших держав на територію України

1. Пропозиція щодо допуску підрозділів збройних сил інших держав на територію України вноситься до Ради національної безпеки і оборони України Міністерством закордонних справ України разом з Міністерством оборони України за погодженням у необхідних випадках з іншими заінтересованими центральними органами виконавчої влади. Пропозиція має включати наявні на момент її внесення дані про район розташування, завдання, загальну чисельність зазначених підрозділів, про типи і кількість озброєння, військової техніки, підпорядкованість, строки перебування та порядок їх продовження, порядок заміни та умови виведення, а також інформацію про відшкодування Україні можливих витрат, пов'язаних з перебуванням на її території цих підрозділів.

2. Рада національної безпеки і оборони України, визначаючи відповідність допуску підрозділів збройних сил інших держав на територію України національним інтересам і законам України, в тому числі її міжнародним зобов'язанням, та згідно зі Статутом ООН з урахуванням того, що відповідними міжнародними договорами України передбачається відшкодування витрат, пов'язаних з перебуванням зазначених підрозділів в Україні, забезпечення на належному рівні безпеки громадян України в умовах такого перебування, вносить пропозицію про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України на розгляд Президента України.

Стаття 8. Прийняття рішень щодо допуску підрозділів збройних сил інших держав на територію України

1. Президент України на підставі зазначеної у частині другій статті 7 цього Закону пропозиції приймає рішення про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України.

2. Рішення Президента України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України відповідно до пункту 23 статті 85 Конституції України підлягає схваленню Верховною Радою України, яка розглядає питання про таке схвалення як невідкладне позачергово.

Рішення про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України не вноситься на схвалення Верховної Ради України, якщо такий допуск передбачений міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

3. Пропозиції щодо допуску в Україну підрозділів збройних сил інших держав та перебування їх на території України в рамках військового співробітництва можуть вноситися на підставі узгоджених з відповідними державами і затверджених Президентом України планів військового співробітництва відповідно до міжнародних договорів України на рік чи інший період. Вони розглядаються, узгоджуються і схвалюються в порядку, визначеному статтею 7 цього Закону та цією статтею.

4. Рішення Президента України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України набирає чинності після його схвалення Верховною Радою України.

Стаття 9. Реалізація рішень щодо дострокового виведення підрозділів збройних сил інших держав з території України

Рішення щодо дострокового виведення підрозділів збройних сил інших держав з території України реалізуються органами виконавчої влади України після денонсації Україною відповідного міжнародного договору у встановленому законодавством України порядку.

Розділ III. ЗАСАДИ ТА УМОВИ ПЕРЕБУВАННЯ ПІДРОЗДІЛІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ ІНШИХ ДЕРЖАВ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

Стаття 10. Порядок в'їзду на територію України і виїзду за її межі підрозділів збройних сил інших держав

1. Підрозділи збройних сил інших держав, особи їх військового і цивільного персоналу можуть прибувати в Україну на автомобільних чи залізничних транспортних засобах, морських і річкових суднах та військових кораблях або повітряних суднах і перебувати в Україні чи здійснювати транзит через її територію згідно з цим Законом та міжнародними договорами України.

2. Особи військового і цивільного персоналу підрозділів збройних сил інших держав під час перетинання державного кордону України при собі повинні мати:

а) дійсні національні паспорти або документи, що їх замінюють;

б) офіційні посвідчення особи з фотокарткою, якщо в'їзд провадиться за загальним списком, а командир підрозділу може підтвердити свою особу дійсним національним паспортом або документом, що його замінює.

3. Військовослужбовці при перетинанні державного кордону повинні бути одягнені у військову форму та мати встановлені розпізнавальні знаки.

4. Особи військового і цивільного персоналу підрозділів збройних сил інших держав, їх особисті речі та зброя підрозділів збройних сил інших держав під час перетинання державного кордону України підлягають прикордонному і митному контролю. У разі перетинання зазначеними підрозділами державного кордону України для надання Україні, на її прохання, допомоги у ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій вони підлягають прикордонному та митному контролю за спрощеним порядком, який визначається Кабінетом Міністрів України. Іноземні військові кораблі (судна), бойові та військово-транспортні повітряні судна, а також військова техніка, що прибувають до України чи вибувають за її межі, митному огляду не підлягають. Мирний прохід через територіальне море України іноземних військових кораблів (суден) та їх заходження у внутрішні води і порти України здійснюються згідно з законодавством України.

5. Підрозділи збройних сил інших держав, які прибувають в Україну на підставах, визначених статтею 2 цього Закону, та особи військового і цивільного персоналу у складі цих підрозділів зобов'язані виконувати вимоги встановлених в Україні санітарних норм і правил.

6. Особи військового і цивільного персоналу, які прибувають в Україну у складі підрозділів збройних сил інших держав, звільняються від одержання в'їзних віз та обов'язкової реєстрації національних паспортів або документів, що їх замінюють, в реєструючому органі України. Звільнення від реєстрації паспортів або документів, що їх замінюють, не поширюється на випадки проживання осіб військового і цивільного персоналу підрозділів збройних сил інших держав за межами дислокації цих підрозділів.

7. Виїзд з України підрозділів збройних сил інших держав та вивезення військового майна і техніки здійснюється в такому ж порядку, який встановлено для їх в'їзду в Україну.

8. Члени сімей осіб військового і цивільного персоналу підрозділів збройних сил інших держав здійснюють в'їзд в Україну та виїзд з України з дотриманням вимог Закону України «Про правовий статус іноземців» з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

...а умови перебування підрозділів ...их держав на території України

9. Особи військового та цивільного персоналу підрозділів інших держав при в'їзді на територію України заповнюють офіційні сертифікати про стан здоров'я, підтверджуючи, що серед особового складу підрозділів цих держав немає інфекційних захворювань.

Стаття 11. Умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України

1. Підрозділи збройних сил інших держав, що перебувають на території України, особи військового і цивільного персоналу, які входять до їх складу, та члени їх сімей повинні:

а) додержуватися Конституції України і законів України;

б) шанувати традиції та звичаї Українського народу і не завдавати шкоди національним інтересам України, не посягати на права, свободи та законні інтереси громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах.

2. Особи військового і цивільного персоналу підрозділів збройних сил інших держав, що тимчасово перебувають на території України, не можуть претендувати на набуття будь-яких прав на постійне проживання на її території.

Стаття 12. Права, свободи, обов'язки і відповідальність осіб військового і цивільного персоналу підрозділів збройних сил інших держав

1. Особи військового і цивільного персоналу підрозділів збройних сил інших держав та члени їх сімей, які перебувають на території України, користуються тими самими правами і свободами, а також несуть такі самі обов'язки, як і громадяни України, з винятками, встановленими Конституцією України, законом чи міжнародними договорами України.

2. У разі, коли особа військового чи цивільного персоналу підрозділу збройних сил іншої держави, яка підозрюється у вчиненні злочину на території України, перебуває за її межами, питання про притягнення її до відповідальності вирішується згідно із законом та міжнародними договорами України.

3. Особи військового персоналу підрозділів збройних сил інших держав під час перебування на території України мають право на носіння військової форми одягу своєї держави, на носіння та застосування зброї під час виконання у встановленому порядку обов'язків військової служби в межах місць дислокації цих підрозділів, а також у місцях проведення ними військових навчань і підготовки підрозділів відповідно до мети перебування в Україні. У разі порушення зазначених вимог зброя та боєприпаси, що належать особам військового персоналу, вилучаються відповідними органами України в установленому порядку.

Стаття 13. Санітарно-епідеміологічний нагляд, державний ветеринарний контроль та медичне забезпечення підрозділів збройних сил інших держав

1. Заходи щодо запобігання недопущенню поширення захворювань і шкідників, які передаються людьми, тваринами і рослинами, в місцях дислокації підрозділів збройних сил інших держав та контроль за ним здійснюються згідно із законодавством України.

2. Санітарно-епідеміологічний нагляд, державний ветеринарний контроль у місцях дислокації підрозділів збройних сил інших держав здійснюють відповідні органи державної влади України та їх посадові особи відповідно до законів України.

3. У разі неможливості забезпечення іноземною державою достатнім медичним обслуговуванням осіб свого військового і цивільного персоналу та членів їх сімей під час перебування в Україні їх медичне обслуговування може проводитися на договірних умовах військово-медичними закладами Збройних Сил України та інших військових формувань, а при необхідності — іншими лікувально-медичними закладами.

Стаття 14. Охорона довкілля

1. Підрозділи збройних сил інших держав повинні додержуватися встановлених законом України вимог щодо охорони довкілля, забезпечення екологічної безпеки, запобігання забрудненню довкілля, погіршенню якості природних ресурсів.

2. Під час проведення зазначеними підрозділами військових навчань і використання тренувальних об'єктів не допускається порушення правил експлуатації озброєння, військової та іншої техніки.

3. Паливо і пально-мастильні матеріали, а також інші речовини, необхідні для експлуатації повітряних, морських, річкових суден та інших транспортних засобів, озброєння, військової та іншої техніки, використовуються підрозділами збройних сил інших держав з додержанням вимог законодавства України щодо охорони довкілля.

4. Знищення боєприпасів, що не були використані підрозділами збройних сил інших держав під час перебування в Україні, проводиться відповідно до встановлених в Україні норм і правил за рахунок держав, яким належали боєприпаси, якщо інше не встановлене міжнародним договором.

5. Радіоактивні речовини та джерела іонізуючого випромінювання, призначені для використання підрозділами збройних сил інших держав у мирних цілях, підлягають реєстрації та контролю за їх використанням, які здійснюються відповідними органами виконавчої влади України.

6. У разі забруднення довкілля, погіршення якості природних ресурсів інша держава згідно з відповідним міжнародним договором України зобов'язана вжити заходів до відновлення попереднього стану довкілля або відшкодувати завдану шкоду, якщо забруднення довкілля чи погіршення якості природних ресурсів сталося з вини підрозділів її збройних сил.

Стаття 15. Транспортні засоби і маршрути підрозділів збройних сил інших держав

1. Транспортні засоби підрозділів збройних сил інших держав реєструються у відповідних реєстраційних органах України і використовуються з додержанням вимог нормативно-правових актів, у тому числі щодо обмеження рівня шуму, вмісту шкідливих речовин у відпрацьованих газах тощо.

2. Транспортні маршрути для переміщення підрозділів збройних сил інших держав, озброєння, важкої техніки, небезпечних матеріалів, види транспорту та інші істотні умови перевезень узгоджуються з відповідними органами виконавчої влади України.

3. В Україні визнаються як діючі посвідчення на право керування транспортними засобами або військовий дозвіл на водіння, що відповідають Конвенції про дорожній рух і видані відповідними державними органами іншої держави, підрозділи збройних сил якої допущені в Україну.

4. Представники підрозділів збройних сил інших держав можуть залучатися до регулювання руху транспортних засобів, включаючи регулювання на місцях аварії та регулювання руху транспорту з небезпечним вантажем.

Стаття 16. Зв'язок та радіоелектронні засоби підрозділів збройних сил інших держав

1. Присвоєння радіочастот і позивних сигналів, оформлення дозволів на використання радіоелектронних засобів на території України, а також на їх ввезення підрозділами збройних сил інших держав на територію України та державний нагляд за роботою цих засобів здійснюються відповідно до законодавства України.

2. Підрозділи збройних сил інших держав використовують присвоєні радіочастоти для радіоелектронних засобів за наявності відповідних дозволів. Питання про зміну радіочастот вирішуються в порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Строк використання присвоєних радіочастот не може перевищувати строку перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України. Після закінчення строку перебування відповідні дозволи на використання радіочастот скасовуються.

4. Підрозділи збройних сил інших держав вживають усіх необхідних заходів для запобігання створенню перешкод у роботі засобів зв'язку та радіоелектронних засобів України.

5. Підрозділи збройних сил інших держав, при необхідності, мають право встановлювати та використовувати тимчасові засоби далекого зв'язку, включаючи радіостанції (за винятком об'єктів радіомовлення), дозвіл на використання яких надається у порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 17. Обмеження права власності на окремі види майна та на користування надрами підрозділів збройних сил інших держав

1. У володінні і користуванні підрозділів збройних сил інших держав, які перебувають на території України, та у власності осіб військового і цивільного персоналу цих підрозділів і членів їх сімей не може перебувати майно, включене до переліку видів майна, що не може за законом України перебувати у власності громадян, громадських об'єднань, міжнародних організацій та юридичних осіб інших держав на території України, якщо інше не передбачено цим Законом чи відповідним міжнародним договором.

2. Підрозділам збройних сил інших держав на території України забороняється проводити геологічне вивчення надр і розробляти родовища корисних копалин. Особи військового та цивільного персоналу підрозділів збройних сил інших держав негайно повідомляють місцеві органи виконавчої влади про знайдені на територіях (в акваторіях) їх тимчасового перебування скарби, археологічні цінності, дорогоцінні метали та каміння тощо і передають їх уповноваженим для цього державним органам.

3. Об'єкти та засоби систем водопостачання, енергозбереження, національної системи навігаційно-гідрографічного забезпечення безпеки судноплавства у територіальних водах України та Державної системи геодезичних знаків оренді не підлягають. Надання Україною послуг зазначених систем та відповідна оплата цих послуг заінтересованими сторонами здійснюються на договірних засадах згідно з законодавством України.

Стаття 18. Страхування осіб військового і цивільного персоналу підрозділів збройних сил інших держав та членів їх сімей

1. Особи військового і цивільного персоналу підрозділів збройних сил інших держав та члени їх сімей користуються на території України правом на страховий захист нарівні з громадянами України.

2. Будь-який вид страхування, пов'язаний з перебуванням підрозділів збройних сил інших держав на території України, здійснюється відповідно до законодавства України.

Стаття 19. Податки, збори та інші обов'язкові платежі

Податки, збори та інші обов'язкові платежі, пов'язані з перебуванням підрозділів збройних сил іншої держави на території України, сплачуються відповідно до закону України, якщо міжнародним договором України не передбачене інше.

Стаття 20. Діяльність засобів масової інформації підрозділів збройних сил інших держав

Діяльність засобів масової інформації підрозділів збройних сил інших держав провадиться на території України відповідно до законів України.

Стаття 21. Обов'язки інших держав перед Україною

1. Інші держави у зв'язку з перебуванням їх на території України відповідно до міжнародних договорів України зобов'язані:

а) завчасно інформувати Кабінет Міністрів України про кожний випадок призначення на посаду чи звільнення з посади командира (начальника) підрозділу своїх збройних сил на території України не пізніше, ніж через три доби після такого призначення на посаду або звільнення з посади;

б) забезпечити відшкодування в порядку, визначеному міжнародним договором України, шкоди, заподіяної Україні, третім державам або фізичним чи юридичним особам на території України та в її виключній (морській) економічній зоні діями підрозділів своїх збройних сил, у тому числі діями або бездіяльністю осіб військового і цивільного персоналу цих підрозділів під час виконання покладених на них обов'язків;

в) вивести у встановлений міжнародним договором строк підрозділи своїх збройних сил з території України у разі закінчення строку дії відповідного міжнародного договору або денонсації його Україною.

2. Держави, чиї підрозділи збройних сил допущені в Україну, можуть мати й інші обов'язки перед Україною, передбачені цим Законом, а також міжнародними договорами України.

Стаття 22. Обов'язки командування підрозділів збройних сил інших держав, що перебувають на території України

1. Командування підрозділів збройних сил інших держав, що перебувають на території України, зобов'язане:

а) завчасно узгоджувати в установленому порядку з Міністерством оборони України плани проведення маневрів і військових навчань своїх підрозділів;

б) інформувати щокварталу Міністерство оборони України про фактичну чисельність осіб військового і цивільного персоналу, тип і кількість озброєння та військової техніки, а також про кількість інших матеріально-технічних засобів, які знаходяться на території України (за переліком, що визначається Міністерством оборони України);

в) знати місцезнаходження осіб військового і цивільного персоналу, озброєння, військової, спеціальної та іншої техніки, яка знаходиться на озброєнні відповідних підрозділів збройних сил інших держав;

г) вживати з метою підтримання порядку і дисципліни в межах наданих йому повноважень необхідних дисциплінарних заходів щодо осіб військового і цивільного персоналу за вчинені ними правопорушення. При цьому командування не має права здійснювати дисциплінарні повноваження стосовно військовослужбовців Збройних Сил України та інших військових формувань України, а також осіб військового і цивільного персоналу третьої держави.

2. Командування підрозділів збройних сил інших держав, що перебувають на території України, сприяє здійсненню відповідними органами виконавчої влади України контролю за дислокацією та переміщенням зазначених підрозділів, проведенням ними військових навчань, інших заходів оперативної та бойової підготовки згідно з цим Законом та міжнародними договорами України.

3. Командування підрозділів збройних сил інших держав, що перебувають на території України, не має право видавати накази, розпорядження та інші акти, що суперечать законам та міжнародним договорам України.

4. У разі, коли особа військового чи цивільного персоналу підрозділу збройних сил іншої держави підозрюється у вчиненні на території України злочину, командування підрозділу зобов'язане сприяти виконанню правоохоронними органами України своїх обов'язків щодо проведення оперативно-розшукових заходів та слідчих дій відповідно до законів України і забезпечувати у разі необхідності участь у цих заходах (діях) осіб військового і цивільного персоналу.

Розділ IV. КОНТРОЛЬ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДРОЗДІЛІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ ІНШИХ ДЕРЖАВ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ДОТРИМАННЯ ВИМОГ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ І ЗАКОНІВ УКРАЇНИ ЩОДО ДОПУСКУ ЦИХ ПІДРОЗДІЛІВ НА ТЕРИТОРІЮ УКРАЇНИ

Стаття 23. Контроль за діяльністю підрозділів збройних сил інших держав та нагляд за додержанням ними законів України

1. Контроль за діяльністю підрозділів збройних сил інших держав на території України здійснюють у межах своїх повноважень Кабінет Міністрів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, Міністерство оборони України, інші центральні та місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування відповідно до Конституції України, законів та міжнародних договорів України.

2. Нагляд за додержанням підрозділами збройних сил інших держав законів України та міжнародних договорів, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, здійснюється Генеральною прокуратурою України, підлеглими їй прокуратурами інших рівнів, військовою прокуратурою України.

Стаття 24. Вирішення спорів

Спори, що виникають у зв'язку з тимчасовим перебуванням на території України підрозділів збройних сил інших держав, вирішуються шляхом проведення переговорів між Україною та іншими державами у порядку та на умовах, визначених відповідними міжнародними договорами. В разі відсутності таких договорів застосовуються інші взаємоприйнятні процедури врегулювання спорів.

Стаття 25. Відповідальність за порушення вимог Конституції і законів України щодо допуску підрозділів збройних сил інших держав на територію України

Посадові особи, які допустили порушення вимог Конституції і законів України щодо порядку допуску та умов перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України, притягаються до відповідальності згідно з законом України.

Стаття 26. Інформування про перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав

Міністерство оборони України щорічно подає Президенту України і Верховній Раді України інформацію про перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав.

Розділ V. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. До приведення законів України, інших нормативно-правових актів у відповідність з цим Законом вони застосовуються в частині, що не суперечить йому.

3. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про приведення законодавчих актів України у відповідність з цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади у відповідність з цим Законом їх нормативно-правових актів.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
22 лютого 2000 року.
№ 1479-III.

Друкується з комп'ютерного набору ДІНАУ

У номер

Коли німецькі компенсації потраплять до рук остарбайтерів?

7—8 березня у Вашингтоні відбувся черговий раунд переговорів про компенсаційні виплати особам, які підневільно працювали в Німеччині у роки другої світової війни.

Про перебіг та підсумки переговорів розповідає член урядової делегації України, народний депутат, керівник робочої групи з питань міждержавних відносин по захисту жертв нацизму та учасників бойових дій у зарубіжних країнах Комітету у закордонних справах і зв'язках з СНД Верховної Ради України Ігор ШАРОВ.

У вашингтонському засіданні, яке відбулося під співголовуванням віце-секретаря держдепартаменту, заступника міністра фінансів США Стюарта Айзенштата та представника канцлера ФРН Отто Ламбсдорфа, взяли участь делегації країн Центральної та Східної Європи — України, Польщі, Росії, Білорусі, Чехії, а також представники уряду Ізраїлю та європейських організацій, уряду Німеччини та німецької промисловості, адвокати позивачів.

На засіданні була присутня група депутатів німецького бундестагу.

На переговорах ішлося про розподіл коштів — 10 млрд. німецьких марок (близько 5,2 млрд. доларів США) із утвореного в Німеччині фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє». У дискусії, що виникла внаслідок різних думок і підходів учасників засідання, представники країн Східної Європи виступали зі спільних позицій, наполягаючи, зокрема, на тому, щоб якомога більше коштів фонду було передано безпосередньо потерпілим. До відома учасників засідання було доведено узгоджену делегаціями України, Росії, Білорусі та Чехії (Польща утрималася) компромісну пропозицію про те, щоб 8,45 млрд. німецьких марок з компенсаційного фонду виділити на безпосередні виплати жертвам рабської і примусової праці, а решту коштів спрямувати на виплати за позовами з особливих випадків нанесення шкоди (медичні експерименти та інші), за майновими та гуманітарними страховими претензіями, на адміністративні видатки тощо.

За зустрічною компромісною пропозицією німецької сторони передбачалося виділити на безпосередні виплати жертвам нацистських переслідувань лише 8,1 млрд. німецьких марок, а решту — на інші компенсаційні витрати.

На заключному етапі переговорів С. Айзенштат запропонував виділити на безпосередні виплати жертвам примусової праці 8,3 млрд. німецьких марок. Однак цю пропозицію німецька сторона не підтримала. У подальшому ході переговорів остаточного компромісу не було досягнуто.

У зв'язку з цим прийнято рішення про продовження переговорів 22—23 березня в Берліні.

Фотофакт

Понад 16 мільйонів кодових комбінацій дозволяє зробити такий ключ. І тільки одна з них дасть змогу відмкнути двері квартири, сейфа чи автомобіля. Новинку запатентував Віталій Бардаченко — директор Центру таймерних обчислювальних систем столичного Інституту кібернетики ім. В. Глушкова, доктор технічних наук.

Фото Сергія КУЗНЕЦОВА (ДІНАУ).

Чи потрібен прокурор у цивільному судочинстві?

Проблеми участі прокурора в цивільному судочинстві сьогодні найбільш актуальні. Водночас в цій діяльності на нинішньому етапі постали серйозні проблеми. Одна з них полягає в тому, що реформа, яку здійснюють у країні, принаймні в плані теоретичних розробок йде шляхом зменшення прав прокурора в цивільному процесі.

Спробу істотної зміни правового статусу прокурора в цивільному судочинстві зроблено в низці законопроектів, що готуються, зокрема й у проекті нового ЦПК, де взагалі не передбачено можливість участі прокурора у розгляді цивільних справ. Обмежуються підстави вступу прокурора в процес (він може виконувати лише функцію позову і тільки за згоди на це заінтересованої особи, чиє право, припускають, порушено чи оскаржено), умови опротестування рішень суду, що неминуче призведе до зменшення можливостей виконати покладені на нього законом правозахисні функції.

Яскравим прикладом практичного втілення зазначеної вище негативної тенденції є ситуація, що склалася останнім часом із Законом України «Про внесення змін до Цивільного процесуального кодексу України», де новою редакцією ст. 328 ЦПК України Генерального прокурора та його заступників, прокурорів областей та їхніх заступників позбавили права вносити протести на рішення судів, що набули законної чинності. Як відомо, Верховна Рада не змогла подолати вето Президента на цей закон.

На перший погляд, нічого особливого не сталося. Суди мають бути незалежні й прокурорський нагляд — це ніби втручання у діяльність судів. Проте, як бачимо, ухвалені зміни були передчасними для нашого суспільства. Бо захист прав громадян з ухваленням цього закону лише погіршиться. Адже громадяни й так не мають змоги самостійно вносити скаргу на рішення суду, неправомірно, на їхню думку, ухвалене попереднім судом, а також залежать в цьому питанні від волі певних посадовців. Нікуди правди діти, не так часто суддя опротестовує рішення, ухвалене його колегою. Є й інші негативні моменти.

То чи потрібен прокурор у цивільному судочинстві? З усією відповідальністю заявляємо: «Так!» І тому наводимо на суд читача такі міркування.

По-перше, Конституція України визначила одну з функцій прокуратури як представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, визначених законом (п. 2 ст. 121). Це змушує інакше підійти до визначення процесуального положення прокурора у цивільному процесі, бо раніше правова наука визначала його виходячи з покладеного на прокуратуру завдання здійснювати вищий нагляд за точним та єдиним виконанням законів усіма учасниками процесу, в тому числі й судом.

По-друге, судово-правова реформа, що її нині здійснюють, через низку об'єктивних і суб'єктивних причин не призвела поки що ні до створення справді незалежної, і, головне, доступної судової влади, яка захищала б права громадян і обстоювала інтереси суспільства, ні до зміцнення механізмів контролю за дотриманням законів країни.

По-третє, за умов різкого майнового розшарування в суспільстві механізм судового захисту став надто дорогий для більшості громадян. Вони нині практично залишені сам на сам у боротьбі з добре налагодженим бюрократичним апаратом, шахрайством роботодавців, монополістів-торговців і монопольних посередників, несумлінних виробників тощо, для захисту своїх законних прав їм потрібна кваліфікована правова допомога.

По-четверте, на всіх етапах історії цивільного судочинства активну роль у цивільному процесі відігравав прокурор. Тому було б нерозумно відкидати історію цієї прокурорської функції.

Подання прокурором позову і підтримання його в суді —один з дійових способів захисту прокуратурою приватного, суспільного і державного інтересу. Так нині вважає законодавець і так традиційно діє прокуратура України. Це відповідає ідеї підвищення престижу правосуддя, покликаного стояти на захисті правди і справедливості: суд з власної ініціативи провадження у цивільній справі (як і в адміністративній, кримінальний, арбітражній) не починає. Прокуратура дає потужний імпульс до приведення в дію складного механізму судової влади в інтересах співгромадян. Зокрема, зусилля спрямовано й на відшкодування збитків, завданих державі.

Як загальний висновок слід констатувати, що на нинішньому етапі розвитку судової системи широка участь прокурора в цивільному судочинстві не лише припустима, а й об'єктивно необхідна.

У цьому зв'язку треба в проекті нового ЦПК України передбачити окремий розділ «Представництво прокурором інтересів громадянина або держави в суді», в якому повноваження прокурора в цивільному судочинстві мають бути щонайменше збережені в редакції ст. ст. 13, 118 та інших нині чинного ЦПК.

Гадаємо, що в цьому розділі основоположні норми можна було б викласти в такій редакції:

1. Прокурор має право звернутися до суду із заявою або вступити в справу на будь-якій стадії процесу на захист прав, свобод та тих інтересів інших осіб чи невизначеного кола осіб, які охороняє закон, якщо цього вимагає охорона прав, свобод та інтересів громадян, державних чи суспільних інтересів. Вимоги на захист інтересів громадян можуть бути пред'явлені прокурором, як правило, у випадках, коли громадянин за станом здоров'я, через вік, недієздатність та інші поважні причини не може сам звернутися до суду.

2. Прокурор, який подав позов, користується всіма процесуальними правами і виконує всі процесуальні обов'язки позивача, крім права на укладення мирової угоди. У разі відмови прокурора підтримувати вимогу, пред'явлену на захист інтересів іншої особи, розгляд справи по суті триває, якщо ця особа чи її законний представник не заявлять про відмову від позову. За відмови позивача від позову, заявленого прокурором, суд припиняє провадження у справі, якщо ця дія не суперечить закону.

3. Процесуальні повноваження прокурора в апеляційній, касаційній та наглядовій інстанціях визначаються цим кодексом.

Володимир ДАВИДОВ,
народний депутат України;
Микола РУДЕНКО,
Лисичансько-Рубежанський природоохоронний міжрайпрокурор Луганської області, доцент, кандидат юридичних наук.

Шляхами забутої війни

Виповнилося 60 років з часу радянсько-фінляндської війни, що тривала з грудня 1939-го до березня 1940 року. Під час цієї війни загинув мій батько — Поляков Михайло Григорович. Він служив у 44-й стрілецькій дивізії, колишній дивізії Щорса. Вона дислокувалася на Житомирщині, а потім її було кинуто в Польщу та Фінляндію. Як згадують житомиряни, багатьох із них забирали просто з поля і гнали на фронт.

Поставивши собі за мету знайти могилу батька, я наполегливо вивчав усі публікації про цю війну в нашій та зарубіжній пресі, в книжках фінських істориків. Трагічною виявилася доля 44-ї дивізії. Ось витяг з телеграми начальника політуправління РСЧА Мехліса Сталіну:

«44-та дивізія залишила противникові 79 гармат, 37 танків, 130 станкових кулеметів, 6 мінометів, 150 автомобілів, усі радіостанції, увесь обоз. Із оточення вийшла тільки половина особового складу, причому до 40 відсотків — без зброї. Поранених і обморожених 1057 осіб. Фактично від дивізії залишилися тільки артполк і медсанбат».

Упродовж багатьох років я звертався до різних інстанцій СРСР з проханням допомогти знайти могилу батька. І весь час отримував бюрократичні відписки. І тільки після розпаду СРСР, на початку 1997 року, після звернення в українське посольство в Гельсінкі та фінське — у Києві я отримав дані про місце поховання батька. У травні того самого року мені вдалося побувати у Фінляндії. Мені показали документальний фільм про битву, в якій загинув мій батько та багато наших земляків-житомирян. Я довго не міг отямитися, побачивши земне пекло. Фіни поставилися до мене поблажливо. Мер міста Суомуссальмі Тімо Сакінен дав мені перекладача Олену Хілтунен та ентузіаста місцевого музею Лео Корттімо. Батько Лео також воював у цих місцях і тут загинув. Ми з Лео разом побували на фінському цвинтарі, він і допоміг мені знайти могилу батька. Мій батько воював проти його батька, обидва багато років лежать в одній землі, а їхні сини подружилися тепер як рідні брати.

Повернувшись із Фінляндії, я звернувся до Кабінету Міністрів, у Міністерство закордонних справ та інші держустанови з пропозицією встановити на фінській землі пам'ятник нашим загиблим воїнам. 13 березня 1998 року такий пам'ятник загиблим воїнам 44-ї стрілецької дивізії було відкрито на узбіччі дороги біля міста Суомуссальмі, де точилися тяжкі бої.

Йосип Поляков і Лео Корттімо на фінському військовому цвинтарі

Йосип ПОЛЯКОВ,
інвалід війни, член товариства «Україна—Фінляндія».

Витоки «парламентської кризи» в Україні

Закон про статус народного депутата не відповідає Конституції України

Істотною проблемою, що незмінно і безпосередньо впливає на ефективність роботи Верховної Ради України, є теоретична невизначеність та практична нерозробленість нормативно-правової основи діяльності парламенту нашої країни. Нормативно-правовою основою його діяльності є Конституція України від 28 червня 1996 р., Закон України «Про статус народного депутата України» від 17 листопада 1992 року (з наступними змінами та доповненнями), Регламент Верховної Ради України, введений в дію Постановою Верховної Ради України від 27 липня 1994 року № 130/94-ВР з наступними змінами та доповненнями, Закон України «Про постійні комісії Верховної Ради України» від 4 квітня 1995 року з наступними змінами та доповненнями, який після липня 1998 року став Законом України «Про комітети Верховної Ради України», інші підзаконні акти, які залишилися від радянського періоду (а саме — інструкції та положення щодо певного оформлення документів, порядку їх проходження у Верховній Раді тощо). Розглянемо їх детальніше.

Конституція України 1996 року, вважаю, достатньою мірою регламентувала та визначила правові норми і положення щодо діяльності Верховної Ради, які неодмінно треба було розкрити у відповідних нормативно-правових актах України. Але чи сталося так насправді?

Закон України «Про статус народного депутата України» прийнято 17 листопада 1992 року, тобто раніше, ніж нині чинна Конституція України, прийняття якої 28 червня 1996 року змусило переглянути існуючі закони України, привести у відповідність до Основного Закону. До закону про статус народного депутата за цей період внесено зміни та доповнення, але його так і не приведено у відповідність до Конституції України. На сьогодні практично більше половини його статей не відповідають Основному Закону України, бо визначають дії неіснуючих органів Верховної Ради (наприклад, Президії Верховної Ради України), неіснуючих правових інститутів (наприклад, відкликання народного депутата України виборцями) тощо.

Докорінні зміни виборчого права вимагають відповідно докорінних змін названого закону, бо на сьогодні практично не існує визначення правового статусу народного депутата України, обраного за пропорційною системою. Зважаючи на це, у квітні 1998 року Інститут законодавства Верховної Ради України одержав доручення підготувати проект нової редакції закону України «Про статус народного депутата України». Вже через три місяці вона була внесена на розгляд парламенту. Однак цей законопроект ще й досі перебуває на розгляді у профільному комітеті, який має подати щодо нього свій висновок. Складається враження, що є зацікавленість лише у двох законах: про вибори народних депутатів України та про «колишнього народного депутата», правовий статус якого надзвичайно складно навіть уявити. Та й правовий статус народного депутата України практично не набув свого законодавчого врегулювання.

І ось приклад сьогодення. Питання щодо недоторканності народного депутата України пропонується винести для обговорення на референдумі. Зважаючи на досвід парламентаризму, слід відзначити, що народному обранцю гарантовано депутатський імунітет, але він не є необмеженим, та й порядок притягнення до кримінальної відповідальності значно простіший. Поза сумнівом, зазначений інститут є не лише гарантією належного здійснення депутатом його прав, але й певною умовою депутатської діяльності. Законодавець має бути гарантованим від будь-якого впливу задля нормального здійснення своїх повноважень, а також задля нормальної роботи законодавчого органу. Але, як показує досвід, подання Генерального прокурора України щодо більшості народних обранців не стосуються депутатської діяльності, а швидше, їхньої «іншої діяльності».

Депутати більшості держав піклуються про незаплямованість своєї гідності, тому подання правоохоронних органів до парламенту розглядаються на рівні відповідного парламентського органу — комітету чи комісії з наданням можливості парламентарієві спростувати висунуте звинувачення. Та на що перетворено цей правовий інститут депутатського імунітету там, де майже відсутнє законодавче врегулювання?

Так, лише дві статті (а саме 27, 28) у чинному Законі «Про статус народного депутата України» розкривають умови щодо недоторканності народного депутата та порядок одержання згоди Верховної Ради на притягнення парламентарія до відповідальності на виконання ст. 80 Конституції України. Основний Закон практично змінив повноваження прокуратури та правосуддя в Україні, а в цих статтях задіяно неіснуючий на сьогодні орган Верховної Ради України — Президію, а також здійснюються посилання до нечинного нормативно-правового акта — Регламенту Верховної Ради України.

Отож проблему слід урегулювати в наявному правовому полі. Це і допоможе уникнути зайвих витрат на її вирішення. Слід залишити депутатський імунітет, зважаючи на стан у нашій країні. Однак він має поширюватися тільки на депутатську діяльність — і не більше. При цьому для такого законодавчого визначення немає потреби змінювати Основний Закон країни.

Мабуть, не буде великою похибкою зазначити, що не можна вважати чинним Регламент Верховної Ради України, бо згідно п.1 розд. XV Конституції України «закони та інші нормативні акти до набуття чинності цією Конституцією є чинними у частині, що не суперечить Конституції України» та ч.5 ст. 82 Основного Закону України — «порядок роботи Верховної Ради України встановлюється Конституцією України та законом про Регламент Верховної Ради України». Саме законом про Регламент Верховної Ради України, а не колишнім Регламентом Верховної Ради України.

Відсутність прийнятого Верховною Радою порядку не дає підстав визнавати чинним нормативний акт, що мав до прийняття 28 червня 1996 року Конституції України силу закону (згідно з Постановою Верховної Ради України від 27 липня 1994 року № 130/94-ВР). Навіть, вважаю, не є для цього підставою Постанова парламенту «Про Регламент Верховної Ради України» від 3 вересня 1996 року № 346/96-ВР, яка встановила, що Верховна Рада до набрання чинності закону про Регламент здійснює свою діяльність відповідно до Конституції України і тих положень Регламенту Верховної Ради України від 27 липня 1994 року, що не суперечать Конституції України. Остання постанова Верховної Ради суперечить ч. 2 ст. 8 Конституції України, згідно з якою «Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй». Ця постанова має бути скасована.

Після прийняття Конституції України за розпорядженням Голови Верховної Ради було створено робочу групу з розробки законопроекту про Регламент парламенту. Його розглянуто у першому читанні Верховною Радою 13-го скликання за поданням Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів. Однак цей законопроект швидше відповідав доопрацьованому попередньому Регламентові Верховної Ради України, ніж закону про Регламент Верховної Ради України, обумовленому новою Конституцією.

Верховною Радою України 14-го скликання восени 1998 року, за поданням профільного комітету, прийнято постанову про зняття з розгляду цього законопроекту. Водночас створено, за розпорядженням Голови Верховної Ради, робочу групу для розробки нової редакції законопроекту про Регламент Верховної Ради України. На жаль, і досі цілісного законопроекту не існує.

Основний Закон України зазначає: «Єдиним органом законодавчої влади в Україні є парламент — Верховна Рада України» (ст. 75); «Верховна Рада України приймає закони, постанови та інші акти...» (ст. 91); «Порядок роботи Верховної Ради України встановлюється Конституцією України та законом про Регламент Верховної Ради України» (ч. 5 ст. 82). Саме з цих положень необхідно виходити під час розробки законопроекту про Регламент Верховної Ради України. Тоді як відсутність його може поставити під сумнів усю діяльність Верховної Ради України протягом останніх років. А те, що нині відбувається в парламенті, є результатом відсутності законодавчого врегулювання порядку роботи Верховної Ради. Чи можна таке припинити внесенням відповідних змін до нечинного колишнього Регламенту Верховної Ради України? Кому на сьогодні вигідно гальмувати розробку відповідного законопроекту та його прийняття?

Нарешті, Закон України «Про постійні комісії Верховної Ради України» введено в дію Постановою Верховної Ради від 4 квітня 1995 року № 117/95-ВР, до прийняття Конституції України 1996 року. В ньому зазначено (п.1 ст.1): «Повноваження постійних комісій Верховної Ради України визначаються Конституцією України та цим законом. Завдання і компетенція постійних комісій визначаються положеннями про відповідні постійні комісії, що затверджуються Верховною Радою України, Регламентом та постановами Верховної Ради України».

Після прийняття Конституції України 28 червня 1996 року і до липня 1998 року цей закон вважався таким, що суперечить їй, тому фактично не діяв, але його й не було скасовано. Верховна Рада України 13-го скликання створила робочу групу з підготовки нового проекту закону — про комітети та тимчасові спеціальні і тимчасові слідчі комісії, яка напрацювала декілька законопроектів. Верховна Рада 14-го скликання несподівано вирішила проблему прийняттям Закону «Про внесення змін та доповнень до Закону України «Про постійні комісії Верховної Ради України». В ньому термін «постійні комісії» замінено на термін «комітети». Згодом закон України набув чинності під назвою «Про комітети Верховної Ради України».

Однак такий спрощений підхід до цього закону не може розв'язати проблему правового врегулювання діяльності комітетів Верховної Ради. Тож і цей закон потребує кардинальних змін, бо Конституція України 1996 року практично змінила повноваження комітетів. Відтак застосування цього закону є проблематичним. Він за змістом фактично не відповідає Основному Закону України, який визначає у ст.89: «Комітети Верховної Ради України здійснюють законопроектну роботу, готують і попередньо розглядають питання, віднесені до повноважень Верховної Ради України».

Ось в такому стані на сьогодні знаходяться найважливіші закони України, що мають регулювати діяльність нашої Верховної Ради. Підзаконні акти щодо цього мають ще непривабливіший вигляд, оскільки повинні розроблятися на підставі вказаних законів. В основному вони їм відповідають, але ж відповідають законам колишнім! Тому розробці їх приділяється ще менше уваги. Так, на сьогодні неможливе достатнє правове врегулювання щодо помічників-консультантів народного депутата України, консультантів фракцій та депутатських груп. Неможливо навіть підготувати належним чином положення про діяльність будь-якого парламентського органу та визначити порядок його прийняття тощо.

Отож можна цілком впевнено сказати: нормативно-правова основа діяльності Верховної Ради України потребує не лише вдосконалення, а й істотного доопрацювання та розробки. Але, скоріше за все, найважливіші закони так і не ухвалять у нинішньому скликанні, бо залишилося надзвичайно мало часу. Нове скликання Верховної Ради України має розпочати свою роботу без відповідного правового врегулювання або прямо з нього.

Дивує, що для роботи над цими законопроектами не запрошено фахівців у галузі конституційного права, не залучені провідні наукові установи та фахові громадські об'єднання. Хоча майже кожен науковець, провідні наукові установи (наприклад, Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України) та фахові громадські об'єднання (наприклад, Товариство конституційного права), не відмовлять у співпраці Верховній Раді України. То, можливо, треба цим скористатися, доки не пізно?

Держава, згідно з Конституцією України, дає всі необхідні гарантії парламентарієві «для ефективного здійснення ним депутатських повноважень». Але й на сьогодні вони достатньо не врегульовані у відповідних законодавчих актах. Перелік їх має бути значно більший. Так, мають набути правового врегулювання всі питання діяльності Верховної Ради України та її органів, апарату, управління справами, парламентської більшості та опозиції. Відсутність такого правового обгрунтування негативно впливає на ставлення до народних депутатів, на здійснення ними повноважень, на саму діяльність Верховної Ради України.

Хочу звернутися до всіх народних депутатів України: давайте припинимо будь-які суперечки в парламенті, продовжимо належним чином роботу Верховної Ради України! Плідної парламентської роботи потребують не лише закони про діяльність ВР, а й все законодавство України. Тож не час для чвар та з'ясування стосунків.

Микола КУШНІРОВ,
народний депутат України.

Самоврядування: земельна реформа

Кузнецовську тісно... Та й селянам несолодко

Двадцятишестирічний Кузнецовськ чимось нагадує юнака, якого все ще змушують носити дитяче пальтечко, хоч він з нього давно виріс. Справді, місто давно не влаштовують виділені при його заснуванні на місці колишнього села Вараш оті 325 гектарів...

І це зрозуміло. Бо ж місто рівненських атомників з кожним роком розбудовується: і не лише у висоту (багатоповерхівки тут ростуть із завидною швидкістю), а й ушир: чимало городян виявляють бажання звести власний котедж. Заяв про виділення земельних ділянок під індивідуальне житлове будівництво в Кузнецовській міськраді нині 192. А побудувати гаражі хочуть 1430 кузнецовців. Не пропав у городян і потяг до землі. Тож рясніють поблизу міста невеличкі дачні діляночки. А ще 670 чоловік, судячи із заяв до міськради, про них мріють.

Проблема досить серйозна, якщо врахувати, що в Кузнецовську немає ні земель запасу, ні резервного фонду, який, зрештою, ніколи й не виділяли.

— Раніше ми земельну проблему вирішували по-сусідськи з навколишніми сільрадами та КСП, — каже заступник міського голови Кузнецовська Віктор Москалик. — Тож за роки існування міста до попередньої площі додалося ще 54 гектари.

Однак після розпаювання земель та реформування КСП робити це за домовленістю не вдасться. Сусідство сусідством, а навряд чи хтось із селян захоче просто так віддати землю — хіба що продати.

— Таких, на мою думку, знайдеться небагато, — каже працівниця Старорафалівської сільради Тетяна Гандзюр. — Бо землю в нашому селі, як і в цілому у Володимирецькому районі, люди люблять: хто ще має трохи сил, обробляє по 70—80 соток. За що б ми жили, якби не земля? Вирощене люди продають у тому ж таки Кузнецовську і мають копійку. Ті ж городяни, у кого батьки в селі померли, не поспішають продавати спадщину, а облаштували батьківські наділи під дачі.

Одне слово, міська влада шукає спосіб виправити помилку, допущену засновниками міста — супутника Рівненської АЕС, коли його поставили в жорсткі земельні рамки, не виділивши землі запасу (не було враховано перспективу розширення Кузнецовська). Поки що, на думку землевпорядника Тетяни Швець, іншого виходу, крім як купувати землю в селян з ближніх сіл, для вирішення цієї проблеми нема.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

У номер

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 21 Гірничого закону України

Верховна Рада України *постановляє:*

1. Частину другу статті 21 Гірничого закону України (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 50, ст. 433) викласти в такій редакції:

«На підземних і відкритих роботах, що проводяться на гірничих підприємствах, застосовуються вибухові матеріали промислового вироблення, а з дозволу органів гірничого нагляду — й вибухові речовини, занесені у відповідні переліки, що затверджуються Кабінетом Міністрів України, в тому числі виготовлені в умовах самого підприємства, що здійснює гірничі роботи відповідно до закону».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

3. Кабінету Міністрів України протягом двох місяців з дня набрання чинності цим Законом затвердити Перелік допущених до виробництва і реалізації вибухових речовин промислового виготовлення, а також Перелік вибухових речовин, що виготовляються в умовах самого підприємства.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
22 лютого 2000 року.
№ 1491-III.

Приватизація–2000: співпраця, стратегія, аналіз

Комітет з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій спільно з Фондом державного майна провів «круглий стіл» на тему «Про Державну програму приватизації на 2000 рік».

Приватизація в Україні підійшла до найскладнішого і найвідповідальнішого етапу: продажу за гроші найприбутковіших для інвесторів підприємств, зазначив у своєму виступі голова комітету Олексій Костусєв. Він підкреслив, що невдовзі комітет розгляне блок законопроектів, що мають законодавчо врегулювати чимало приватизаційних проблем. Державна програма приватизації на 2000 рік, що готується до другого читання у Верховній Раді, на думку Олексія Костусєва, значно досконаліша від попередніх програм, але також потребує доопрацювання. Пріоритетом приватизації має стати залучення інвестицій у підприємства, що продаються, та створення сприятливих умов для появи ефективних власників. Програма має орієнтувати на продаж стратегічно важливих підприємств промисловим інвесторам.

Особливістю нової програми є й те, що продаж контрольних пакетів акцій стратегічно важливих підприємств та підприємств-монополістів плановано здійснювати здебільшого без інвестиційних зобов'язань. Такий підхід Фонду державного майна можна зрозуміти, однак, з погляду комітету, потрібний індивідуальний підхід у цій справі. Треба враховувати стан підприємств та їх привабливість для інвесторів.

Підтримуючи ідею програми, учасники «круглого столу» висловили чимало пропозицій. І одностайно підтримали думку Євгена Григоренка, керівника управління економічної та соціальної політики адміністрації Президента України, про те, що це зібрання — перший крок до співпраці законодавчої та виконавчої влади на шляху успішного втілення програми приватизації-2000.

Прес-служба Верховної Ради України.

Керівництво та секретаріат фракції Комуністичної партії України у Верховній Раді України висловлюють глибоке співчуття старшому консультантові секретаріату фракції Улянченко Наталії Миколаївні з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті її батька

Миколи Васильовича.

Колектив Державного комітету зв'язку та інформатизації України висловлює глибоке співчуття сім'ї, рідним та колективу Одеського науково-дослідного інституту зв'язку з приводу тяжкої втрати — смерті

Патокова Леоніда Федоровича —
директора Одеського науково-дослідного інституту зв'язку.

Колектив Управління справами Верховної Ради України висловлює щире співчуття директору готелю «Московський» Моргуну Анатолію Дмитровичу у зв'язку з непоправною втратою — смертю його батька

Дмитра Яковича.

Регіональні інтереси: бажані й дійсні

Еліта на місцях обачливо відмовчується, щоб пересидіти скрутні часи в окопах

Реорганізація центральних органів державної виконавчої влади є необхідною, особливо зважаючи на деформованість відносин між адміністрацією Президента та Кабінетом Міністрів. Проте це лише складова адміністративної реформи. Не менш важливим є реформування структури та функцій влади на місцях.

Ця тема певний час була своєрідним «табу» для більшості наших політиків. Говорили про неї мало, а якщо й вели мову, то абстрактно й нечітко, вживаючи популістські гасла на кшталт «більше влади регіонам». Нині окремі політики та їхні симпатики у різних гілках влади розпочали активну боротьбу за право бути «рупорами регіонів». Вони дедалі голосніше говорять про двопалатний парламент, виборність голів обласних державних адміністрацій. При цьому навіть не розуміючи, як це зачіпає за живе регіональну еліту, яка поки що обачливо відмовчується, бажаючи пересидіти скрутні політичні часи у власних регіональних окопах. Але не варто недооцінювати їхні амбіції та інтереси, які полягають насамперед в отриманні більшої фінансово-економічної автономії від центру, встановленні чітких «правил гри» з центральною владою та, врешті, у забезпеченні відповідного представництва у самій центральній владі. У зв'язку з цим захоплення деяких поважних політиків регіональною риторикою при небажанні, а головне — незацікавленості робити конкретні кроки в цьому напрямі, нагадує гру з вогнем.

У тому, що проблема реформування місцевої влади надзвичайно складна і навіть небезпечна, особливо переконувати не потрібно. Достатньо пригадати, як приймали Закон «Про адміністративно-територіальний устрій України», який фактично лише закріплював «статус кво». Або ж зважити, як хворобливо сприймають у київському політичному бомонді будь-які натяки на «федералізацію». Проте безперечно одне: ми маємо провести реформування місцевої влади хоча б для того, щоб остання відчула зацікавленість в існуванні центру. Інакше, враховуючи економічну, регіональну та культурно-етнічну різнорідність України (про яку сьогодні також побоюються казати), дезінтеграція може набути стихійних форм з усіма наслідками, що випливають звідси.

А які складові мають бути у реформі місцевої влади? По-перше, реформування виконавчої влади на місцях. По-друге, реформування місцевого самоврядування. По-третє, налагодження механізму представництва інтересів регіонів у центрі. Як бачимо, реформування місцевої влади має насамперед інституційний характер. Ідеться про створення нових інститутів державної влади та істотну трансформацію функцій і повноважень уже наявних. Проте формально-інституційні перетворення самі по собі нічого не дадуть без перетворень у сферах, які забезпечують виконання повноважень тих чи тих інститутів. Ідеться, з одного боку, про принципи побудови і структуру міжбюджетних відносин, з другого — про право комунальної власності та про механізм управління держпакетами акцій великих підприємств.

На моє переконання, реформування місцевої виконавчої влади має виходити насамперед із потреби позбавити місцеві державні адміністрації не властивих їм функцій, тобто тих, що не пов'язані із забезпеченням інтересів держави у певному регіоні. Достатньо уважно прочитати закони «Про місцеві державні адміністрації» та «Про місцеве самоврядування в Україні», щоб побачити запрограмованість конфлікту між адміністраціями та відповідними радами. Адже більшість функцій та повноважень, особливо в галузевому зрізі, у них однакові. Упевнений, що єдиним виходом із цієї конфліктної ситуації може бути якісна зміна функцій та повноважень місцевих державних адміністрацій. А саме — за ними мають залишитися тільки функції загальнодержавного значення: оборонна робота, утримання і контроль державних підприємств та інших об'єктів державної форми власності, реалізація загальнодержавних економічних та соціогуманітарних програм.

Істотні зміни мають відбутися і на рівні регіональних (районних і обласних) рад. Понині і принципи формування цих рад, і їхня діяльність не відповідають статті 140 Конституції України, де сказано, що районні та обласні ради є органами місцевого самоврядування, які представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ та міст. А на практиці районні та обласні ради є не залежними від територіальних громад і виступають від імені абстрактної спільноти — жителів району чи області. Причиною такої невідповідності є насамперед існуюча система виборів. Стаття 45 Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» передбачає, що до районних та обласних рад, так само, як і до сільських, селищних та міських, депутатів обирає населення відповідної території на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування. В той самий час для реалізації конституційного визначення сутності районних та обласних рад як таких, що представляють спільні інтереси територіальних громад, потрібно, щоб ці ради формувалися з представників саме цих територіальних громад. Наприклад, районні та обласні ради могли б автоматично формуватися з відповідних міських, селищних та сільських голів.

Саме районні та обласні ради мають взяти на себе більшість тих господарських функцій, які сьогодні перебувають у віданні державних адміністрацій. Це передусім реалізація районних і обласних програм економічного та соціогуманітарного розвитку й утримання об'єктів спільної власності територіальних громад. Звичайно, новий обсяг повноважень вимагатиме створення виконавчих органів обласних та місцевих рад. Сучасна ситуація, коли державні адміністрації виступають водночас у двох іпостасях — виконавчих органів рад та структур вертикалі виконавчої влади —абсурдна.

Проте навіть чіткий та оптимальний розподіл владних повноважень не призведе до позитивних зрушень, якщо відповідно до нього не буде трансформовано бюджетну систему. Адже виконання тих повноважень, які є сьогодні в органів місцевого самоврядування, внаслідок неефективності бюджетної системи здійснюється в кращому разі на 50 відсотків. Досі точаться дискусії з приводу контролю коштів місцевих бюджетів. Згідно з чинним законодавством складання і виконання районних та обласних бюджетів здійснюють відповідні державні адміністрації. Ради лише затверджують бюджети і, як мені зізнався один депутат місцевої ради, голосування «за» або «проти» бюджету майже не впливає на його формування та розподіл.

Однак основна вада бюджетної системи стосовно регіонів полягає не лише в тому, що регіональним радам відведено роль статистів. Вона передусім у тому, що механізм розподілу бюджетних коштів від бюджетів вищого до бюджетів нижчого рівня визначається не так об'єктивними чинниками та потребами, як особистими стосунками керівників відповідних рівнів. Як можна змінити ситуацію? Передусім запровадженням нових принципів формування бюджетів та розподілу бюджетних коштів.

Економісти радянської школи знають, якою катастрофою за часів СРСР були прорахунки у плані бодай на три відсотки. А зараз помилка в розрахунках бюджетних надходжень, скажімо, від одного із загальнодержавних податків може становити 20—30 відсотків. І ніхто не відповідає за такий прорахунок. Проте відомо, що коректний розрахунок надходжень та витрат є головною умовою формування реального бюджету, тобто такого, що відповідає потребам держави та регіонів. Переконаний, що основою для обчислення місцевих бюджетів має стати величина бюджетної забезпеченості. Вона складається з вартості мінімальних бюджетних послуг (тобто послуг, пов'язаних із медициною, освітою, соціальним забезпеченням, культурою тощо) на душу населення у певному регіоні. Розрахувавши цю величину (а відповідні розрахунки мають робити й адміністрації, і ради) та помноживши її на кількість населення, можна отримати суму коштів, потрібну для фінансового забезпечення того чи іншого регіону.

Василь ОНОПЕНКО

Головна перевага цього підходу, який фахівці називають «формульним», у тому, що він мінімізує можливість втручання суб'єктивного чинника в розподіл бюджетних коштів. Через чіткий розподіл повноважень і формульний підхід до складання й виконання місцевого бюджету зникне грунт для конфлікту між місцевим самоврядуванням і місцевою державною виконавчою владою. Відносини цих двох інститутів влади нормалізуються, а регіональна еліта, представлена в них, консолідується.

Паралельно з реформуванням бюджетної системи мають відбутися перетворення у відносинах власності. На відміну від бюджетних розрахунків тут неможливо виробити математично точний підхід. Але чіткість у відносини власності на регіональному рівні внести необхідно. Оскільки районні та обласні ради представляють спільні інтереси відповідних територіальних громад, логічно, що саме вони здійснюють управління спільною власністю цих громад. У той самий час за державними адміністраціями залишається управління (повне або часткове) підприємствами та іншими об'єктами державної форми власності.

Здійснення вищезазначених кроків у сферах бюджетної й майнової політики, паралельно з реформуванням місцевої державної влади і місцевого самоврядування, дасть змогу в короткі терміни оптимізувати систему державного управління шляхом чіткого розмежування повноважень і реального забезпечення їх виконання фінансами та майном. Однак забезпечення ефективної координації місцевої та центральної влади можливе тільки тоді, коли місцева влада буде відповідно представлена у центрі.

Останнім часом тема двопалатного парламенту стала досить популярна. Але використання гасла двопалатного парламенту лише з агітаційних міркувань насправді може мати непередбачувані наслідки. Створення двопалатного парламенту в Україні є так само неминучим, як і формування уряду за коаліційним принципом. Звичайно, дехто каже про недоцільність створення ще одного владного інституту, про загрозу федералізації та дезінтеграції тощо. Проте жоден із цих аргументів не спрацьовує на тлі тих безперечних переваг, які надає державі створення верхньої палати.

Необхідність появи цього інституту випливає з самої логіки адміністративної реформи. Щобільше місцеві державні адміністрації позбавлятимуться не властивих їм функцій, їхні голови перетворюватимуться на справжніх політичних діячів, чиїм основним завданням стане дотримання балансу між державними та регіональними інтересами. Зрозуміло, для такого перетворення потрібно введення інституту прямих виборів голів обласних державних адміністрацій. Це, безперечно, підвищить авторитет та політичний статус останніх, встановиться баланс між державними та регіональними інтересами, внаслідок чого зазнає докорінних змін сама філософія державного управління. Окрім того, до складу верхньої палати мають входити і голови обласних рад, що надасть цьому органу ширшого представницького характеру.

Верхня палата може істотно поліпшити відносини Верховної Ради та Президента. Адже завдяки існуванню верхньої палати глава держави набагато рідше користуватиметься правом «вето». До того ж частина повноважень Президента, які постійно оспорюють парламентарії, може бути надана саме їй. Це стосується насамперед контролю над діяльністю правоохоронних та силових органів.

Відтак, на мою думку, створення двопалатного парламенту є необхідним кроком у процесі надання регіонам реальних владних повноважень та розбудови міцної й заможної держави.

Василь ОНОПЕНКО,
народний депутат України,
кандидат юридичних наук.

Ласкаво просимо в «ЗООСАД»

Ігор Шереметьєв, Олександр Мельніков та Сергій Григор'єв з черепахою, яка зберігає ключа до читачів

Перше, що спадає на думку, коли береш у руки журнал «ЗООСАД»: невже це й насправді робиться в Києві, а не десь за кордоном? Яскраве, незвичне за форматом видання, та ще й присвячене не політиці чи сексу, а природі і довкіллю... Одразу ж постає безліч запитань, а саме: як, завдяки чому і кому в наш непростий час з'явилося це маленьке диво? Задовольнив цікавість головний редактор видавничого центру «ЗООСАД» Олександр МЕЛЬНІКОВ.

— Розкажіть, колего, з чого починався «ЗООСАД»?

— Люди поділяються на тих, хто не уявляє свого життя без тварин і рослин, та на всіх інших. У другому класі товариш показав мені кактуси. Відтоді вивчаю, вирощую і колекціоную оті незбагненні рослини. На цьому грунті познайомився з Сергієм Григор'євим — редактором газети «ЗОО-ФИТО». А оскільки досвід співпраці з цією газетою для обох був певною мірою негативним, почали мріяти про нове видання — часопис, якого ще не було. Великий, кольоровий, яскравий, авангардний за дизайном і водночас науково-популярний та авторитетний — про стиль життя серед тварин і рослин. Тема — невичерпна, як саме життя. Тому ідея здавалася нам безпрограшною.

Але нічого того б не було, якби не щаслива зустріч із Сергієм Кияниченком — депутатом Київської міської ради, підприємцем, президентом Української Індустріальної Корпорації. Ми швидко порозумілися. Так з'явився видавничий центр «ЗООСАД».

Невдовзі вийшов перший номер нашого часопису. Його успіх нас дещо приголомшив. Відразу стало очевидно, що «ЗООСАД» —саме той журнал, на який чекали. Свідомо чи несвідомо ми порушили безліч болючих питань повсякдення: екологічна криза, безпритульні тварини, захист та охорона природи... До нас почали звертатися як до фахівців, експертів, від яких певною мірою залежить розв'язання цих проблем. Редакційний телефон перетворився на постійну «гарячу» лінію. До нас почали приходити люди, а поштова скринька не вміщує всієї кореспонденції.

— А де сьогодні можна придбати журнал?

— У кіосках «Преса» та у приватних розповсюджувачів. Передплатити можна поки що тільки в редакції. Наша адреса: проспект Визволителів, 1, телефон (044) 543-77-75.

— Хто увійшов до вашої команди?

— Про Сергія Кияниченка я вже сказав. Він фанатично закоханий у природу. У його помешканні постійно знаходять притулок не тільки коти та собаки, а й екзотичні тварини. Не уявляю «ЗООСАДУ» без Ігоря Шереметьєва — відомого фахівця-акваріуміста, автора кількох книжок, перекладених мовами світу, численних публікацій у вітчизняних та зарубіжних журналах.

А головні в нашій команді — автори. Це аматори, які не тільки здобули безцінний досвід з утримання та розведення багатьох видів тварин, птахів і рослин, а й у змозі поділитися ним з іншими, дотепно і докладно написати про це.

— «ЗООСАД» видається під егідою Київської міської ради. А як саме ви співпрацюєте з нею?

— Перше число часопису ми взагалі присвятили рідному місту. До читачів із привітанням звернувся Олександр Омельченко. До речі, невдовзі відбудеться виставка собак — Кубок мера Києва. Наш видавець — Українська Індустріальна Корпорація — першою серед вітчизняних підприємців побудувала за власні кошти вольєр у притулку в Пирогові, де ще не так давно нищили безпритульних тварин і де вже два роки вони знаходять порятунок. Ми саме за такі конкретні і зрозумілі справи, а не за перерахування коштів у нікуди.

— І кілька слів про плани...

— Журнал «ЗООСАД» — задоволення не з дешевих. Кольоровий друк та формат роблять його доступним не для всіх любителів тварин. Саме тому започатковуємо нове демократичне видання — газету «ЗООПАРК» для широкого кола читачів. Вона не копіюватиме нашого первістка, але ідеологічно вони будуть близькі.

Інтерв'ю взяв Олександр ГРИЩЕНКО.

Нелегко зробити, а ще важче — продати

Коментар

(Початок на 1-й стор.)

Чи був сенс взимку 1990 року народним майстрам «розлучатися» із Спілкою художників і створювати власну творчу організацію? Очевидно, що так. Бо якщо тоді до Спілки художників входило 104 народних майстри, то в новому творчому об'єднанні їх ряди зросли вп'ятеро. А ще дві сотні вишивальниць, гончарів, різьбярів та інших умільців є кандидатами в члени спілки. Якщо в минулі часи республіканську виставку народно-прикладного мистецтва влаштовували не частіше одного разу на чотири роки, то тільки торік спілка організувала 17 виставок у столиці України. Щороку з'являються нові лауреати мистецької премії ім. Данила Щербаківського, заснованої спілкою за фінансової допомоги виробничого підприємства «Сіріус». Провідні народні майстри отримують щомісяця 6 президентських і 5 державних стипендій. Більш-менш регулярно виходить на доволі пристойному фаховому й поліграфічному рівні часопис «Народне мистецтво». Уже традиційним став всеукраїнський симпозіум-практикум у Вінницькій області, на базі художньо-виробничого об'єднання «Бубнівська кераміка», який виливається у справжнє мистецьке свято.

— Ось і цього року плануємо там зібратися, провести симпозіум-практикум з дерев'яної скульптури, якщо знайдемо потрібні кошти, — каже голова Національної спілки майстрів народного мистецтва України Володимир Прядка. — Бо для творчої людини, яка місяцями не виїжджає зі свого села чи містечка, спілкування на професійному рівні потрібне не менше, ніж матеріали для роботи.

Та, мабуть, найгостріша проблема, з якою сьогодні зіткнулися майстри, — це збут їхніх виробів. По суті, спілка так і не зуміла налагодити свою систему реалізації того мистецького дива, яке відразу надає шарму будь-якому офісові чи оселі. Парадокс, але вона не має жодного свого магазину чи навіть кіоска. Ні в столиці, ні в регіонах. А хіба були б зайвими такі кіоски, скажімо, в аеропорту Бориспіль, на залізничному вокзалі або на майдані Незалежності у столиці? Та навіть орендувати кілька метрів площі спілка не має за що! Правда, деякий час тому пробували створити підприємство для реалізації виробів майстрів при спілці, але через кілька місяців відмовилися від тієї затії — податки задушили.

Очевидно, в даній ситуації треба залучати до справи людей, які мають гроші і вміють їх заробляти. Однак після конфліктних ситуацій у Миколаєві та Коломиї з приводу приміщень тамтешніх осередків у спілці, як то кажуть, дмухають навіть на холодну воду. Але цілком очевидним є те, що самотужки налагодити мережу реалізації виробів народних майстрів спілці не під силу. Бо нема ані приміщень, ані коштів, ані менеджерів у цій складній справі.

Наші державні музеї вже роками не роблять жодних мистецьких закупок, бо сидять на бобах. Отож народні майстри самі їздять на базари, ярмарки, на різні свята і там продають зроблене. Чи віддають перекупникам за півдарма. Так і виживають.

Тим паче, що вишитий рушник або дерев'яна шкатулка —не картопля чи сметана, які потрібні кожному щодня. На ці ужиткові речі ще треба знайти покупця. Що, повірте, не так-то легко зробити в суспільстві, де абсолютна більшість людей думає лише про хліб насущний.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Спорт

■ *Бокс*

Парад перемог

Приємна звістка надійшла зі швейцарського містечка Мендризе, що поблизу Аскони. Там уперше в історії професіонального боксу, і зокрема його найпрестижнішої версії WBC, відбулися бої за звання чемпіона світу серед юніорів. Перемогу у ваговій категорії 66 кг здобув 19-річний киянин Олександр Вєтух (вихованець севастопольської боксерської школи). У десятираундовому поєдинку українець переміг старшого на два роки Джошуа Смітта (США).

Це свято відкрив почесний президент Національної ліги професіонального боксу України (НЛПБУ), народний депутат України Станіслав Сафронов. А потім був красивий бокс і впевнена перемога Вєтуха. До речі, 21 січня нинішнього року ми вітали Олександра з виграшем титулу інтерконтинентального чемпіона за версією WBF. І от черговий яскравий спалах юного таланту. Десять поєдинків провів він на професіональному рингу. Усі виграв. Причому вісім із них нокаутом у першому раунді (!).

Кілька слів про суперника нашого боксера. Перед зустріччю з Олександром провів 15 професіональних боїв, 14 виграв. У тому, що поступився, в нього було розсічено брову.

— Сашко протягом місяця разом із своїм персональним тренером Олександром Волковим готувався в лондонському центрі Леннокса Льюїса, — розповідає президент НЛПБУ Михайло Зав'ялов. — Тепер до Вєтуха — найпильніша увага. Є пропозиції виступати в США. Але і його тренер, і я, й інші фахівці вважають, що не варто форсувати події. Юному спортсменові треба набратися досвіду, здобути психологічну стабільність, наполегливо шліфувати майстерність. Хоча Вєтух уже ввійшов до десятки найкращих боксерів світу за версією WBC у своїй ваговій категорії і в дорослому рейтингу значиться під третім номером. Його можна назвати нестандартним боксером. Боксує у відкритій стійці, чудово відчуває дистанцію, врівноважений і має страшенної сили нокаутуючий удар.

Минулої суботи Володимир Кличко на рингу залу «Альстердорфер Шпортгалле» в Гамбурзі в поєдинку за звання інтерконтинентального чемпіона за версією WBC в середині першого раунду відправив у нокаут Пеа Вольфграмма з Королівства Тонга. Саме його переміг Володимир у фіналі олімпійського турніру в Атланті-96.

На знімку: Володимир Кличко.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

■ *Плавання*

Яна і її команда

Збірна України на чемпіонаті світу на короткій воді посіла почесне шосте місце. А переможцем стала команда США. У скарбничці нашої команди дві золоті, дві срібні та три бронзові нагороди. Обидва чемпіонські титули здобула наша «золота рибка» —харків'янка Яна Клочкова.

■ *Футбол*

У добрий час!

Розпочалося друге коло чемпіонату країни. 16-й тур. **«Динамо» — ЦСКА. 3:1**. Стадіон «Динамо». 7 500 глядачів. Белькевич, 27, Федоров, 43, Хацкевич, 79 — Закарлюка, 13.

«Д»: Шовковський, Хацкевич, Герасименко, Каладзе, Белькевич, Ребров (Шацьких, 68), Гусін, Федоров, Мамедов, Несмачний, Деметрадзе.

«Ц»: Рева, Поляков, Скоропад, Балицький, Анненков, Поляруш, Ткаченко, Мусолітін (Костишин, 75), Закарлюка, Калитвинцев (Селезньов, 70), Цихмейструк.

«Нива» — «Металіст». 2:1. 5 000. Мазур, 69, з пенальті, А. Капанадзе, 71 — Костюков, 13.

«Металург» М — «Карпати». 1:0. 7 000. Гайдаш, 80.

«Прикарпаття» — «Чорноморець». 1:0. 9 000. Грегуль, 31.

«Шахтар» — «Металург» Д. 2:0. 3 000. Воробей, 20, Пестряков, 42.

«Металург» Зп — «Зірка». 2:0. 3 000. Бондаренко, 41, Демченко, 81. На 78-й хв. запорожець Полтавець не реалізував пенальті. На 26-й хвилині з поля вилучено кіровоградця Чалого (два попередження).

«Ворскла» — «Таврія». 4:0. 6 000. В. Маковський, 5, Мазяр, 22, Омельчук, 72, А. Головко, 89.

«Кривбас» — «Дніпро». 2:2. 17 000. Гецко, 16, 82 — Матюхін, 46, Зубченко, 88.

	В	Н	П	М	О
Динамо	14	2	0	40—7	44
Кривбас	9	5	2	28—16	32
Ворскла	9	3	4	35—18	30
Шахтар	9	2	5	22—9	29
Металург Зп	7	5	4	21—16	26
Металіст	7	3	6	22—21	24
Карпати	8	0	8	27—22	24
Металург М	7	1	8	27—24	22
Металург Д	5	5	6	20—20	20
ЦСКА	4	6	6	18—19	18
Дніпро	4	5	7	15—31	17
Таврія	4	4	8	19—28	16
Прикарпаття	3	6	7	12—23	15
Чорноморець	4	3	9	8—27	15
Нива	3	5	8	22—33	14
Зірка	0	7	9	8—30	7

Бомбардири: Гецко, Ребров — по 12 м'ячів, Мазяр —10.

Черговий тур відбудеться 25 і 26 березня.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Обличчя тисячоліть 2000

IV. 1501—2000 рр.

Іван Самойлович (?—1690) — гетьман Лівобережної України в 1672-87 роках

Марія Волконська (1805—1863) — дружина декабриста Сергія Волконського, громадська діячка

Марія Башкирцева (1860—1884) — художниця, письменниця

Модест Менцинський (1875—1935) — співак, педагог

Дмитро Донцов (1883—1973) — політичний діяч, публіцист

Михайло Донець (1883—1941) — співак

Людмила Павлюченко (1916—1974) — ветеран другої світової війни

Олександр Білаш, Дмитро Смолич, Стефан Турчак — діячі культури

Мирослав Попович (народ. 1930) — філософ, громадський діяч

Раїса Кириченко (народ. 1943) — співачка

Михайло Голубович (народ. 1943) — актор

Валерій Борзов (народ. 1949) — чемпіон Європи, Олімпійських ігор

(№ 37. Далі буде).

Ведучий рубрики Віталій АБЛІЦОВ.

Та зозуля за всіх накувала

Працювати і поститися — в цьому секрет довголіття бабці Параски

Ровесники століття

Дивлячись на цих двох літніх жінок, так і хочеться засумніватися у правдивості анекдотів та приказок про свекрух і невісток. Бо у взаєморозумінні, турботі одна про одну прожили вони чималий відрізок життя. Парасковія Василівна Чубай свого часу допомагала невістці поставити на ноги її діток — своїх онуків. А та на старості стала єдиною опорою.

Зозуля накувала Парасковії Василівні довгого віку — 7 листопада, дасть Бог, їй виповниться 109 років. Вона — найповажніша за віком мешканка не лише в селі Хотинь, а й в усьому Березнівському районі. Щоправда, літа вже гнуть додолу і силу забрали, але час від часу поривається старенька замести подвір'я. Та невістка Єва Федорівна Чубай, якій шістдесят дев'ять років, не дає свекрусі нічого робити:

— Ви вже своє відпрацювали, мамо, — заспокоює стареньку. Але жінці не сидиться. Адже за довгий селянський вік і працювала тяжко, і шістьох дітей потрібно було годувати й ростити. Щоправда, до зрілих літ дожив тільки Андрій, від нього та Єви Федорівни має старенька втіху — шість онуків та дев'ятнадцять правнуків. Хтозна, можливо, рід Чубаїв був би значно більшим, якби доля не покликала у вічність ще в дитинстві п'ятьох дітей. А трохи згодом і сина Андрія, який помер від серцевого нападу.

— Не дай Боже, пережити своїх дітей, — бідкається старенька. — Мої дітки вже зачекались мене.., — і сльози рясно змочують її вкрите зморшками обличчя. І подумалося, що кожна з тих зморщок — відбиток горя від втрати дітей.

Чоловіка Парасковія Василівна поховала теж порівняно молодим. Було це перед війною, після возз'єднання західноукраїнських земель з Україною. В Хотині створювався колгосп і Івана Чубая, як людину чесну й совісну, призначили комірником. І та посада коштувала йому життя...

— Одного разу прийшли люди з лісу і вбили мого Іванка, — каже бабця Параска. — В морі крові лежав на долівці.

— Люди тоді неохоче йшли у колгосп, — пояснює Єва Федорівна. — Бо звикли господарювати одноосібно. Але мусили. Після колективізації недорахувалися в селі багатьох гарних господарів. А тепер у селах знову повертається все на круги своя: ось і землю розпаювали.

— Та й ми без землі не вижили б, бо наша з бабцею пенсія разом — 80 гривень, — продовжує Єва Федорівна. — Хоч і важко мені одній обробити 25 соток (син усе більше на заробітках), але стараюсь. Тож і картопелька у нас своя, і годувати кабанчика маємо чим. А корову вже не здужаємо утримувати.

Секрети довголіття, на думку бабці Параски, у тому, що вона була помірною в харчуванні, дотримувалася всіх постів (ось і тепер не сяде у неділю за стіл, доки невістка не прийде із церкви). А ще — у важкій праці. І, звичайно, непомірно сумні життєві випробування загартували жінку.

А може, подумала, доля нарешті вирішила змилосердитися над старенькою?

— А може, — ніби відгадавши мої думки, сказала Єва Федорівна, — бабці виділено роки, яких не судилося прожити її дітям?

Олександра ЮРКОВА.
Фото автора.

Комунальний привіт: безплатних послуг більше немає!

З моменту зростання цін на житлово-комунальний сервіс намітилася конфронтація між комунальниками і населенням. Труби, що лопнули, крани, що течуть, та аварійна каналізація провокують численні скарги споживачів комунального сервісу, які вимагають якісних послуг, при цьому не гарантуючи їх оплату.

Колись ми платили 20 відсотків собівартості комунальних послуг, решту 80 — дотувала держава. У контексті комунальної реформи, основна ідея якої — стовідсоткова оплата населенням цих послуг, починаючи з 1998 року жодних бюджетних дотацій комунальникам не встановлено, а саму сферу переведено на самоокупність. Втім, перетворення були теоретичні, поки до комунальних справ не взявся МВФ. Однією з умов надання Україні чергового траншу була стовідсоткова оплата населенням житлово-комунальних послуг. Народ збунтувався, а конаюча комунальна система зрадила, одержавши сподівання на фінансування реанімаційних процедур галузі.

У Держкомітеті з будівництва, архітектури і житлової політики вважають, що «комунальні послуги — такий само товар, як і продукція будь-якого заводу», і за нього треба платити. А платити саме немає кому і немає чим. Переважна частина споживачів вчасно не одержує зарплат і пенсій і не в змозі розрахуватися з житлово-комунальними боргами. А половина населення України має пільги щодо сплати складових домашнього затишку. До речі, Верховна Рада України має намір переглянути 50-відсоткову пільгу на оплату комунального сервісу деяким категоріям громадян.

Винесено діагноз комунальній службі — тяжкий коматозний стан. Вивести з нього можуть тільки фінансові пігулки, та й то — у великій кількості. І якщо ми, споживачі, сьогодні знехтуємо час розплати за комунальними платежами, що пробив, то вже завтра втратимо державне комунальне господарство безповоротно.

Ольга ВІТЕР.
Фото Олекси ВАЩЕНКА.

І затишок на старість

У Варвинському районі Чернігівської області завдяки фінансовій підтримці сільгосппідприємства «Калиновицьке» та Калиновицької сільради відкрито інтернат для престарілих. У селі проживає більш як 30 одиноких пенсіонерів, яким важко без сторонньої допомоги. Ось і згодилася частина з них перебратися у дообладнане газифіковане приміщення, де тепло й затишно.

Чернігів.

Правління ВАТ «Миколаївгаз»

повідомляє про остаточний порядок денний загальних зборів які відбудуться 31.03.2000 року о 10 годині в приміщенні Будинку культури «Суднобудівників» за адресою: пл. Суднобудівників, 3:

1. Звіт голови правління про підсумки роботи товариства за 1999 рік, стан погашення заборгованості із заробітної плати, реалізація зрідженого газу та основні напрями розвитку на 2000 рік.
2. Звіт голови спостережної ради.
3. Звіт голови ревізійної комісії.
4. Затвердження фактичного розподілу прибутку за 1999 рік, та планового на 2000 рік.
5. Перевибори голови спостережної ради.
6. Затвердження змін і доповнень до статуту, регламенту загальних зборів акціонерів, положення про спостережну раду.
7. Перевибори Голови правління.
8. Про порядок обміну сертифікатів акцій товариства.

Реєстрація акціонерів почнеться з 8.00 по документах, що підтверджують особу акціонерів або довіреність на право участі в загальних зборах.

Телефон для довідок: 24-23-76.

До відома громадськості

Підприємство «Курорттстрой», м. Сімферополь, вул. Д. Ульянова, 16, т/ф 248-233 подало до Національної комісії регулювання елктроенергетики заяву про видачу ліцензії з поставки природного газу за місцем здійснення заявленої діяльності — АР Крим, Україна.

До відома акціонерів ААТ «Простор» м. Помічна

Загальні збори акціонерів відбудуться 11 травня 2000 року о 14.00 за адресою: м. Помічна, вул. Гагаріна, 56.

Порядок денний:

1. Рішення про додатковий випуск акцій товариства.
2. Внесення змін до Статуту товариства.

Збільшення статутного фонду проводиться з метою залучення інвестицій для технічного переоснащення виробництва. Спосіб збільшення статутного фонду —додатковий випуск іменних акцій. Збільшення статутного фонду плановано на 909,15 гривні.

Проект змін до статуту акціонерного товариства і пов'язане із цим збільшення статутного фонду:

Розділ 6 п. 6.1 «Статутний фонд товариства» становить 1356,94 гривні, поділений на 135694 шт. простих іменних акцій номінальною вартістю 0,01 гривні кожна.

Додатково випускають 90915 шт. простих іменних акцій, номінальною вартістю 0,01 гривні кожна на загальну суму 909,15 гривні.

Акціонери мають переважне право на придбання акцій додаткового випуску. Дата початку і закінчення підписки на акції, що випускатимуться з 01.05.2000 р. по 01.06. 2000 р. Підписка дострокова закінчується при досягненні 100 % запланованого збільшення статутного фонду.

Збитки, пов'язані із змінами статутного фонду, не передбачаються.

Довідки за телефоном: (05253) 2-72-24.

ОАО «МЖК Интернационалист»

сообщает, что годовое общее собрание акционеров состоится 29 апреля 2000 г. в 12 часов дня, время начала регистрации участников собрания в 11 часов дня 29 апреля 2000 г.

Место проведения собрания: г. Харьков, пл. Конституции, 1 (бывшая пл. Сов. Украины), Дворец Труда, подъезд 3, этаж 2.

Повестка дня годового общего собрания:

1. Отчет Правления о финансово–хозяйственной деятельности в 1999 г.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Утверждение годовой отчетности и баланса ОАО «МЖК Интернационалист» за 1999 финансовый год и перспективы развития общества.
4. О распределении прибыли за 1999 г.
5. Изменение состава акционерного общества.
6. О дочерних предприятиях ОАО.

Участникам собрания необходимо иметь при себе паспорт или иной документ, удостоверяющий личность, а представителям акционеров — также доверенность на передачу им права на участие в собрании.

С документами, предложенными на рассмотрение общего собрания акционеров можно ознакомиться по адресу: г. Харьков, ул. Данилевского, 38, каб. 4, АО «МЖК Интернационалист».

Местонахождение общества: г. Харьков, ул. Данилевского, 38.

Правление.

До відома акціонерів ВАТ «Готель «САНКТ–ПЕТЕРБУРГ»

Чергові загальні збори акціонерів відбудуться 26 травня 2000 р. о 17-й годині в конференц-залі готелю за адресою: м. Київ, бульвар Шевченка, 4.

Порядок денний:

1. Звіт правління та ревізійної комісії про результати господарської діяльності ВАТ за 1999 рік.
2. Основні напрями діяльності ВАТ на 2000 рік.
3. Про внесення змін до статуту ВАТ та довибори членів спостережної Ради.
4. Різне.

Початок реєстрації о 16-й годині. Акціонерам мати документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів — оформлені згідно з чинним законодавством доручення.

Правління ВАТ.

Правління ВАТ «Хліб»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 6 травня 2000 року об 11 годині за адресою: Волинська обл., м. Луцьк, пр. Відродження, 24.

Порядок денний:

1. Звіт правління про фінансово-господарську діяльність товариства за 1999 рік.
2. Звіт спостережної ради.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Затверджeня фінансового звіту та балансу за 1999 рік.
5. Затвердження розподілу прибутку за 1999 рік.
6. Довибори ревізійної комісії.
7. Затвердження договорів.
8. Перезатвердження реєстратора.

Реєстрація учасників зборів з 10.00 до 11.00.

При собі мати документ, що посвідчує особу; доручення на право участі у зборах.

Арбітражним судом Одеської області (65032, м. Одеса, пр. Шевченка, 4) порушено справу № 17—2—3/65 про банкрутство Державного виробничого об'єднання «Іллічівський судноремонтний завод» (270901, м. Іллічівськ, Одеської області, р/р 26009301360028 в воднотранспортному відділенні АК ПІБ м. Ільчівська, МФО 328124, код 01124939).

Вимоги кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

До уваги акціонерів

Запрошуємо вас прийняти участь в загальних зборах акціонерів ВАТ «Переяславський експериментальний комбінат хлібопродуктів»,

які відбудуться 17 травня 2000 року о 12.00 за адресою:

Київська область, Переяслав-Хмельницький р-н, с. Переяславське, Будинок культури.

Телефони для довідок: (267) 2-81-73; 2-81-10.

Реєстрація проводитиметься в день проведення зборів у приміщенні Будинку культури з 10.00 до 11.45.

Порядок денний:

1. Звіт правління про підсумки діяльності за 1999 рік, та напрями діяльності на 2000 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Звіт спостережної ради.
4. Затвердження річного звіту та балансу за 1999 рік.
5. Переобрання ревізійної комісії.
6. Переобрання спостережної ради.
7. Внесення змін до складу правління ВАТ.
8. Внесення змін до статуту ВАТ.
9. Продовження договору з реєстратором.
10. Різне.

Для реєстрації акціонери повинні мати при собі паспорт, довірені особи, паспорт та доручення оформлене згідно з чинним законодавством.

Правління ВАТ.

Одесский морской торговий порт продает сухогруз «Олег Томас»

Год постройки: 1992 г., Россия, г. Навашино

Тип: «Волжский», укороченное

Длина — 99,6 м, ширина — 16,75 м, высота борта —5,5 м

Класс Регистра КМ ★ 111 СП

Грузоподъемность: 3017 т

Дедвейт: 3265 т

Документы Регистра до 28.10.99 г.

Идея цены: эквивалент 600 000 долл. США (начальная), для резидентов Украины без НДС.

Срок подачи заявлений — до 27.03.2000 г.

Обращаться по телефону: (0482) 729-42-14, Суходольский Б. М. с 8.30 до 17.30.

Факс: (0482) 22-61-71.

ТОВ «Укрмультимедіаоптторг»,

ідентифікаційний код 24938840, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця за адресою: м. Київ, прт. Повітрофлотський, 10, к. 46.

Арбітражним судом Львівської області порушено справи про визнання банкрутами:

— Приватного підприємства фірми «Амалія», справа № 2/1520-21/397; юридична адреса: 790055, м. Львів, вул. Повітряна, 88/67, банківські реквізити: п/р 26002000001349 в АК «Електронбанк», МФО 325213»;

— Спільного підприємства «Пош», справа № 2/161-7/27, юридична адреса: 79018, м. Львів, вул. Голубовича, 48, банківські реквізити: р/р 26009110 в Першій Львівській філії акціонерного поштово-пенсійного банку «Аваль».

— ЗАТ «Техромсільгоспзаб», справа № 2/141-23/318, юридична адреса: 79069, м. Львів, вул. Шевченка, 432/108, банківські реквізити: р/р 260010060641, Валютний рахунок № 290061160641/ 840 в Львіській філії Укрексімбанку».

— Приватного підприємства «Акорд», справа № 1455-23/329, юридична адреса: 79007, м. Львів, вул. Котлярська, 1/3-А, банківські реквізити: р/р 26008011925 в Першій філії АТ «ЗУКБ», МФО 325365.

— Приватного підприємства «Беркут», справа № 2/110-21/13, юридична адреса: 79021, м. Львів, вул. Листопадового Чину, 26/24, банківські реквізити: р/р 26004301410314 в Львівському регіональному ПІБ м. Львова, МФО 325633.

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів та можливих санаторів продовж місяця з дня публікації цього оголошення за адресою: м. Львів, вул. Личаківська, 81.

Арбітражний суд Кіровоградської області порушив справу № 05-01/2327/6-3 про визнання банкрутом Ульяновського міжгосподарського підприємства з виробництва комбікормів (юридична адреса: Кіровоградська область, Ульяновський район, с. Великі Трояни, р/р № 26006200097001 в АК АПБ «УКраїна», МФО 323367).

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Закрите акціонерне товариство «ПМК-64»

запрошує акціонерів на загальні збори, які відбудуться 5.05.2000 р. о 14.00 за адресою: м. Полтава, вул. Пушкіна, 53.

Реєстрація з 13.15 до 13.45.

Порядок денний:

1. Звіт наглядової ради товариства про господарську діяльність за 1999 р.
2. Звіт ревізійної комісії товариства, порядок розподілу прибутку.
3. Реорганізація товариства.

При собі акціонер повинен мати:

— паспорт,

— для представника необхідно мати довіреність (згідно діючого законодавства).

ОАО «Спортэк»

сообщает, что общее собрание акционеров состоится 5 мая 2000 года в 11.00 в помещении актового зала по адресу: г. Одесса, ул. 25 Чапаевской дивизии, 9. Регистрация учасников собрания с 9.00 до 10.30.

Повестка дня:

1. Отчет правления о результатах финансово-хозяйственной деятельности общества за 1999 год.
2. Отчет наблюдательного совета о работе за отчетный период.
3. Отчет ревизионной комиссии за отчетный период.
4. Разное.

Арбитражный суд Харьковской области (61022, г. Харьков, пл. Свободы, 5, Госпром, 8-й подъезд) возбудил дело № 9999/7-74 о банкротстве ЧП фирмы «Комплекс» (62700, Харьковская обл., пгт Двуречная, пер. Спортивный, 15, р/с 26008200155000 в Двуречанском отделении АК АПБ «Украина», МФО 351113, ЗКПО 21252616).

Имущественные требвоания кредитоов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня публикации объявления.

В информации напечатанной в газете «Голос Украины» № 44 от 14.03.2000 года название Закрытого акционерного общества следует читать: ЗАО «Марг-Вест».

*Спільне підприємство у формі акціонерного товариства закритого типу **«АДЕФ—Україна»** повідомляє про зміну виду товариства з закритого акціонерного товариства на товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «АДЕФ—Україна».*

25 мая 2000 года по адресу: Одесса, Николаевская дорога, 142 в 12.00 состоится общее собрание акционеров ОАО «Одесская фабрика нетканых материалов».

Повестка дня:

1. Отчет правления о работе ОАО «Одесская фабрика нетканых материалов» за 1999 год и основных направлениях деятельности на 2000 год.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Об утверждении годового баланса ОАО «Одесская фабрика нетканых материалов» за 1999 год.
4. Избрание органов управления и контроля ОАО.
5. Внесение изменений и дополнений в устав.

Участникам собрания необходимо иметь паспорт или другой документ, который удостоверяет личность. Представителям акционеров дополнительно иметь доверенность оформленную согласно законодательству на право участия в общем собрании акционеров.

Регистрация участников в 11.00.

Правление.

Вниманию акционеров ОАО «Харьковский керамический завод»

(Харьков, ул. Котлова, 67)

14 мая 2000 года состоится общее собрание акционеров, указанного выше общества.

Повестка дня:

1. Отчет правления о результатах финансово–хозяйственной деятельности общества за 1999 г.
2. Внесение изменений в устав ОАО «Харьковский керамический завод».
3. Выборы органов управления общества.

Место проведения собрания: Харьков, ул Котлова, 168, актовый зал ОАО «Промсвязь».

Начало регистрации акционеров в 9.00.

Конт. тел.: (0572) 23-10-07

Правление ОАО «Харьковский керамический завод».

Правління ВАТ «Кам'янець-Подільська тютюнова фабрика»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 8 травня 2000 року о 10 годині за адресою: м. Кам'янець-Подільський, вул. Крип'якевича, 3.

Порядок денний:

1. Звіт правління ВАТ "Кам'янець-Подільська тютюнова фабрика" про результати діяльності у 1999 році. Основні напрями діяльності на 2000 рік.
2. Звіт спостережної Ради.
3. Вибори спостережної ради.
4. Звіт ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності у 1999 році.
5. Вибори ревізійної комісії.
6. Затвердження річного балансу за 1999 рік.

Тел./факс для довідок:

8 (03849) 3-97-48, 3-89-43.

Правління ВАТ.

Правління ВАТ Овруцьке автотранспортне підприємство 11847

повідомляє, що згідно з рішенням правління (протокол № 1 від 18 лютого 2000 року) загальні збори акціонерів ВАТ Овруцьке АТП 11847 відбудуться 28 квітня 2000 року о 14.00 за адресою: Житомирська область, м. Овруч, вул. Б. Хмельницького, 162 у приміщенні актового залу.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про проведену роботу за 1999 рік та основні напрями роботи у 2000 році.
2. Звіт голови спостережної ради про проведену роботу за 1999 рік.
3. Звіт голови ревізійної комісії про проведену роботу за 1999 рік.

Висновок ревізійної комісії про річний звіт і баланс.

4. Затвердження річного звіту і балансу.
5. Про затвердження нормативів розподілу чистого прибутку за 1999 рік та планових нормативів на 2000 рік.

Початок реєстрації акціонерів та їх представників о 8.00 у приміщенні актового залу.

У номер

■ Київ

Дар любові

«День відчинених дверей», який пройшов вихідними у гімназії Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова, став радісною подією і для учнів гімназії, і для гостей.

Цього дня було відкрито дитячу картинну галерею «Дар любові». Цікаво й те, що її показ підготували й провели юні журналісти газети «Драгоманівка». А ще були культурна програма, концерт, конкурси, вікторини.

■ Львів

Мамині листи врятували мені життя

(Початок на 1-й стор.).

Лише після другого поранення опинився в медсанбаті. З'ясувалося, що перша куля, яка вцілила мені в руку, пробила мамині листи і фотокартки, що лежали в лівій кишені гімнастерки. І тільки тоді зупинилася, залишивши синець на грудях. Мені сказали в медсанбаті: «Тебе від смерті врятували материнські листи й фотокартки». І це справді так.

На цьому й закінчився мій фронтовий шлях, бо після двомісячного лікування в шпиталі мене було комісовано.

Відтоді минуло 56 років, проте й нині зберігаю як талісман ці пробиті ворожою кулею картки. До речі, фотокартка мами пробита саме там, де серце.

■ Коментар

Ми зберегли своє обличчя. Ще б зберегти й гідність

Міністр економіки України Сергій Тігіпко, як, зрештою, й інші члени кабінету, не приховують свого задоволення результатами переговорів з реструктуризації боргових зобов'язань. ЗМІ цитують міністра фінансів Нідерландів, який жартома висловив упевненість у тому, що його колега з України — Ігор Мітюков — без роботи не залишиться, бо кому треба реструктуризація, той покличе українця.

Безперечно, Міністерству фінансів треба віддати належне. Кілька тисяч дрібних і середніх інвесторів пристали до умов реструктуризації боргів терміном на 7 років, а не створили, скажімо, клуб кредиторів для серйозніших «розборок», як це було в Еквадорі, — і це факт. Отже, ми зберегли своє обличчя.

Уникнувши дефолту, Україна вже вкотре підтвердила, що здатна платити за своїми рахунками, попри кризовий стан в економіці і вкрай низький рівень вітчизняного менеджменту.

До речі, до цього Мінфін вчасно сплатив комерційним банкам третій купонний дохід за конверсійними облігаціями.

Хоч би що писали «Файненшл Таймс» та «Нью Йорк Таймс» про ефективність використання кредитів МВФ, імідж українського уряду, і зокрема його прем'єра Віктора Ющенка, залежить не від газетних публікацій. І не від позиції республіканців у Конгресі. А від результатів аудиту, ініційованого самим українським урядом. І, уникаючи коментарів з приводу здійнятого на Заході галасу, Прем'єр-міністр Віктор Ющенко зберігає при всьому притаманну йому гідність. Така позиція не може не викликати поваги в колах численних тримачів українських єврободнів. Адже приставши до українського плану реструктуризації боргових зобов'язань, вони тим самим просигналізували Міжнародному валютному фонду, що вірять нинішньому складу Кабінету Міністрів.

Але останнє слово скаже МВФ.

У кожного свій «Прометей-престиж»

(Початок на 1-й стор.).

Роздягнувшись, жінки — з чоловіками і без — повагом ішли вестибюлем, демонструючи вишукані сукні, модерні зачіски... Кому доводилося бувати на „Людині..." не вперше, однозначно казали, що публіка мало чим змінилася. Фактично ті самі обличчя, що й раніше.

Очевидно, поступово інтерес до цієї акції, як до чогось вагомого, згасає. Натомість формується розкішна тусовка для «своїх». Мабуть, тому багато переможців просто не прийшли, певно, мали важливіші справи. Так само можна було прогнозувати і переможців у деяких номінаціях. Тож «Політичним лідером року» назвали першого заступника Голови Верховної Ради Віктора Медведчука. «Парламентарієм року» став Сергій Терьохін. Втіленням справжньої жінки визнали голову Держкомітету з питань регулятивної політики та підприємництва Олександру Кужель. Та найголовніше — справедливо визнали «Людину України XX століття». Нею став перший президент Української Академії наук Володимир Вернадський.

Вже по закінченні, біля гардероба, довелося почути думку, в яку важко повірити. Але все-таки вона не давала спокою весь вечір. А йшлося про те, що перемогу в номінаціях можна купити за кругленьку суму... Після цього пишного свята чомусь дуже захотілося піти до звичайних простих людей.

Михайло МИКОЛАЙЧЕНКО.

Фотофакт

Безпритульні діти найчастіше туляться до базарів, де можна хоч щось поїсти. Тому спільними зусиллями працівники Центрального ринку Луганська та благодійного фонду «Добробут», що діє при ДПА, щонеділі влаштовують обіди для дітей.

Фото Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ).

Наче сніг на голову

Ціни

Минулої неділі на мешканців столиці чекали дві несподіванки. Перша — сніг серед весни. Друга — ціни на проїзд. І хоча столична влада про підвищення цін говорила давно, але до нової вартості проїзду кияни та гості міста звикатимуть ще довго. Тож від неділі вартість однієї поїздки становить 50 копійок. Наземний транспорт має одну особливість — для тих, хто не встиг придбати талончик у кіоску за 50 копійок, його вартість у салоні зростає до 60. Подорожчали й «маршрутки» — від 75 копійок до гривні. Як поставилися до нововведення пасажири, ми вирішили з'ясувати в них самих.

На одній із зупинок тролейбуса №17, біля кіоску зібралася невелика юрба людей, які читали про нововведення.

— Вирішили нас зовсім зі світу зжити, — каже літня жінка. — І так ледь кінці з кінцями зводимо, зарплатні не видно вже котрий місяць, а тут це здирство...

— Треба виявляти свідомість, — суворо перебив її солідний чоловік. Це не здирство, а відновлення справедливості. Хіба ви не чули, по телевізору казали, що зарплата, від часу останнього подорожчання проїзду, зросла в 2,5 разу. Отже, і квитки мають подорожчати. Бачите, в якому занедбаному транспорті ми їздимо, а у влади немає коштів його оновити, тому ми маємо допомогти їй.

Після 20-хвилинного чекання тролейбус нарешті приїхав. Увійшовши до салону, запорошені снігом люди стали пробиватися до середини. Заштовхалися. Їдемо. Жінка-кондуктор голосно рекомендує купувати квитки. Біля мене хлопчина показує закомпостований старий квиток.

— Ви що, не знаєте, — каже кондуктор, — що в салоні вартість 60 копійок, отже, треба пробивати два талони.

— А хто вам таке сказав? — звертаємося до неї. — Ми чули, що старі талони до кінця місяця дійсні, як нові.

— Нічого не знаю, нас проінструктували в депо: змушувати компостувати по два талони (депо №3, як потім з'ясувалося).

— А що ви скажете про нововведення? Як люди реагують?

— Загалом нормально. Правда, чимало агресивних, навіть боюся декого зачіпати, бо можуть побити. Решта, мабуть, змирилася. Нам, кондукторам, нічого доброго ці зміни не дадуть, бо люди купуватимуть квитки в кіосках, нас скоротять, а це — майже півтори тисячі людей. Так мали хоч якусь зарплату, а тепер будемо безробітні.

У кількох кіосках, які ледве знайшли на зупинках громадського транспорту, нам повідомили, що люди беруть здебільшого одноразові квитки. Проїзних купують мало, а якщо й беруть, то на 5—10 днів. Місячні й квартальні ще не завезли, тому їх і не продають.

Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.
Богдан ДОВНИЧ.

Гряде хатній альпінізм?

Зубним болем для кримчан уже давно стали зупинені ліфти. Більш як третина їх не працює в Сімферополі, Севастополі, Ялті та інших містах. Керівники ліфтового господарства пояснюють таку ситуацію відсутністю і постійним викраденням механізмів, кабелів і запчастин. Та мешканці півострова вважають, що масова зупинка ліфтів — це маневр, щоб підштовхнути пасажирів охочіше погодитися на платний режим і користування чіп-картами, жетонами і брелоками, місячна вартість яких близько 10 гривень. Один підйом коштує 5 копійок.

Поки що мешканці багатоповерхівок, особливо пенсіонери, — учасники експерименту в Алушті, Євпаторії і Ялті висловлюються проти нововведення. Воно, на їх думку, започатковує різке подорожчання цих послуг і цілком перекладе на їхні плечі ремонт і обслуговування ліфтів. А найбідніших змусить займатися щоденним альпінізмом у власних будинках.

Віктор ХОМЕНКО.

Автономна Республіка Крим.

Редактор номера Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

■ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
■ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
■ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
■ Рукописів не повертаємо.
■ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311049.
2 3 4 5 6 7 8 9

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України